

Jiří Čehovský

Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii

Autopatie je metoda celkového pozitivního ovlivňování lidského organismu, od spirituální sféry až po tělesné orgány, vyrůstající na základech klasické homeopatie. Na rozdíl od ní ale nepoužívá homeopatické léky a nepracuje se zákonem podobnosti, na němž je založena homeopatie. Jde tedy o novou metodu, jejíž principy však v historii již byly využívány u lidí i ve veterinární praxi. Jde o působení vysoko zředěných (homeopaticky potencionovaných) vlastních sekretů (v této knize slin) osoby, která má být pozitivně ovlivněna.

V knize je uvedena řada případů chronických poruch, odolávajících před tím vzorné standardní péči, které byly autopatií výrazně zlepšeny nebo i odstraněny.

Knížka pojednává o historii, filosofii, o postupech autopatie, o domácí přípravě potencionované sliny a obsahuje i rady pro autopatickou samoléčbu. Autopatie je svou spirituální filosofií určena především jako léčitelská metoda a může být použita i jako doplňková či posilující v mnoha životních nebo zdravotních situacích. 150 str., 179 Kč.

Dr. George Macleod

Veterinární homeopatie

Kniha je určena k léčení zvířat, ať už domácích a hospodářských nebo divoce žijících. Dr. Christopher Day o ní napsal v *The Journal of The British Homoeopathic Association*: „Žádný veterinární lékař používající homeopatii nebo zvažující její použití se bez této knihy neobejde. Považuji ji za nejdůležitější dílo a velký přínos, ukazující cestu.“ Obsahuje veterinární popis asi tří set léků, jedinečná je sekce nosod a orálních homeopatických vakcin. Popis léku je strukturován podle hledisek anatomie a klinických indikací. Klinické repertorium uvádí abecední seznam nemocí, potíží a neduhů a přiřazuje

k nim odpovídající léky. Kniha je důležitým pomocníkem nejen v profesionální praxi, ale poslouží každému s vážným zájmem o homeopatickou léčbu zvířat. 250 str., 390 Kč.

36/2002

HOMEOPATIE

alternativa
alternativa
alternativa

Vliv Emanuela Swedenborga na homeopatickou filozofii Jamese Tylera Kenta
Teorie pěti elementů a homeopatické polychresty
Hormonální léčba v přechodu – nutnost? ♦ Autopatie, cesta k harmonii

alternativa
alternativa
alternativa

Objednávky a informace:

Alternativa, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel./fax.: 257 899 205
e-mail: alterkol@post.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Kurzy Homeopatické akademie

2. pololetí 2003

25. + 26. 1. – FTVS učebna P5 – 1.+2.+3.roč.+abs. – Nick Churchill, RSHom.
(Velká Británie)
22. + 23. 2. – Botičská – 1. + 2. roč. (+3. roč. v So seminář)
22. + 23. 3. – FTVS – P5 – 1. + 2. + 3. roč. + abs. – zahraniční lektor, (změna
lektora, oznámíme na vyžádání koncem února)
12. + 13. 4. – Botičská – 1. + 2.roč.
17. + 18. 5. – FTVS P5 – 1. + 2. + 3. + abs.

Oznámení:

Původně na březnový kurz avizovaná přednáška známé americké homeopatky Dr. Lindy Johnston je bohužel odložena (zřejmě na červen 7. + 8. 6. 03). Dr. Johnstonová zrušila vzhledem k nynější nejistotě na zahraničně politické scéně veškeré zahraniční přednášky. Jak nám sdělila, velmi ji to mrzí, neboť v každém případě k nám chce přijet, ale nyní je, jak nám sdělila, v USA velmi složitá situace v letecké dopravě. Navrhla termín na červen a doufáme, že to tentokrát vyjde. Museli bychom sice upravit poněkud strukturu výuky (v květnu by byly zkoušky a červnový termín by se změnil z původního 15. – 16. 6. na 7. – 8. 6.), ale to by nebyl velký problém. Včas vše upřesníme.

28. 6. – 4. 7. 2003 – Letní praktický seminář v Javorné (Šumava). Lektoři: Mike Keszler (Německo), Nick Churchill (Anglie). Cena 5500 Kč včetně ubytování a plné penze pro studenty a absolventy Homeopatické akademie, pro ostatní zájemce 6000 Kč. Na základě předběžné přihlášky zašleme během března závaznou přihlášku a složenku na zaplacení.

Na září 03 opět přislíbil účast Dr. Tinus Smits z Holandska.

Každou první středu v měsíci pokračují praktické semináře Mgr. Čehovského pro 2., 3. roč. a absolventy v gymnáziu Botičská. (17 – 20 h)

HOMEOPATIE č. 36. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 2002. Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba, Ing. Petr Mojžíš. Redaktor Mgr. Jiří Čehovský. Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel./fax: 02/ 57 92 23 31, e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>. Autor-
ské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce. Cena jedno-
ho výtisku včetně poštovného 55 Kč.

Kent a skryté souvislosti:

Vliv Emanuela Swedenborga na homeopatickou filozofii Jamese Tylera Kenta

Emiel van Galen, přeložila Jana Hollanová

Přeloženo z The Journal of the Chiropractic Academy of Homeopathy

V současném profesionálním hodnocení homeopatické medicíny zaujímá unitární směr, obvykle nazývaný „klasická“ škola, významné místo. Důležitou motivaci v unitární homeopatii představuje rozsáhlý korpus ideologických zásad a z něho vyplývající pravidla pro homeopatickou praxi. V této souvislosti jsou nejčastěji citována dvě jména: Konstantin Hering, objevitel „Heringových zákonů“, a ještě slavnější James Tyler Kent, který přispěl k vymezení pojmu homeopatie svými *Přednáškami o homeopatické filozofii*. Unitární homeopatie, tak jak byla vymezena Heringem a Kentem, je založena na přísné aplikaci Hahnemannova Zákona podobnosti a z něho plynoucí hierarchizaci symptomů, z nichž největší důležitost je připisována symptomům týkajícím se myslí a symptomům zvláštním.

Tento přístup se zásadně liší od školy, která předepisuje léky v nízkých potencích výhradně na základě principu podobnosti. Tento nepříjemný spor, který dlouhodobě znemožňuje přesnou ideologickou formulaci homeopatie, rovněž brání důkladnému zkoumání jejího filozofického základu. V debatě o základech homeopatické teorie a praxe dosud nebyl zmíněn jeden historický aspekt, a to ani v systému homeopatického vzdělávání, ani v diskusích a publikacích o bádání o filozofickém základu homeopatie. Jde o skutečnost, že unitární škola vycházející z Heringovy a Kentovy práce a z jejich teorií, byla před sto lety významně ovlivněna filozofickými idejemi švédského vědce, filozofa a mystika 18. století Emanuela Swedenborga. Smyslem tohoto článku je zaplnit tuto mezeru a přispět k základnímu výzkumu, který je naprosto nutný, má-li se homeopatie etablovat v kontextu dnešní doby, a současně vymezit svou identitu na pozadí neustále zpochybňujícího objektivního pohledu naší vědy.

Emanuel Swedenborg (1688 – 1772)

Během svého života prošel švédský učenec Emanuel Swedenborg vývojem od osvícenského vědce, který jako jeden z prvních učinil významné objevy v oboru přírodních věd, až po tvůrce originální filozofie, jež se posléze proměnila ve svéráznou odnož křesťanské teologie, která se postupně stávala stále mystičtější. Jeho vědecký přístup zpočátku formovala Descartesova filozofie, Newtonovy fyzikální teorie a

rozdávající se přírodní vědy. V roce 1715 švédský král pověřil Swedenborga dohledem nad báňským průmyslem. Na základě této zkušenosti pak Swedenborg roku 1734 vydal své první dílo o mineralogii *Opera Philosophica et Mineralia* /34/. V tomto spise formuloval svou přírodní filozofii vycházející z myšlenek Descartesových, Leibnitzových a Lockeových.

V knize *De cultu et Amore Dei* z roku 1745 vyslovil mlhavou teorii o zrodu vesmíru, v níž můžeme tušit vliv Kantovy filozofie a Laplaceových vědeckých poznatků.

Kromě toho je Swedenborg znám jako autor originálních představ o anatomii a psychologii, které vtělil do děl *Oeconomia Regni animalis* /36/ z roku 1741 a *Regni Animalis* /38/ z roku 1744 – 45. Byl celoživotně posedlý snahou dospět k všezahrnující syntéze, a již v těchto dílech lze vysledovat četné doklady snahy nalézt souvislost mezi tělem a psyché, mezi jednotlivými orgány, a konečně mezi spirituálním a materiálním světem..

Po roce 1745 Swedenborgův vědecký přístup plynule přechází v jakousi osobní teologii, a v důsledku religiózního zážitku dokonce v jistý osobní mysticismus. Výsledkem tohoto vývoje byla řada spirituálně laděných děl, která do jednoho napsal až po padesátém sedmém roce života. Jeho nejznámějším dílem jsou *Arcana Coelestia* (1749-56) /40/.

Swedenborgův vliv

Je pravděpodobné, že Swedenborg byl mnohem více čten a měl mnohem větší vliv, než se oficiálně přiznává. Důvodem této neochoty je patrně mystická část Swedenborgova života, dosti obtížně slučitelná s jeho racionálními postoji a vědeckým přístupem a s díly napsanými v prvních padesáti letech jeho života. Ke slavným jménům lidí, kteří otevřeně prohlašují, že se Swedenborgem inspirovali, patří Coleridge, Carlyle, Tennyson, Goethe, Thoreau, Blake, Emerson, Baudelaire, de Balzac, Dostojevskij, Ezra Pound, Strindberg a Jorge Luis Borges. Na americký transcendentálníismus se pohlíží jako na spirituální hnutí, které v Nové Anglii na východním pobřeží Spojených států zformovalo velké autory 19. století. Tento intelektuální směr byl rovněž zásadně ovlivněn Swedenborgovou filozofií /49/.

Transcendentalismus

Kolem roku 1784 pronikly Swedenborgovy myšlenky na východní pobřeží Ameriky. Přesně zapadaly do intelektuálního klimatu doby v této části Nového světa. Intelektuální hnutí, které se zde rodilo, bylo založeno na vzestupu nového vědeckého postoje k přírodě, současně však byl stále ponechán jistý prostor pro tradiční názory na základní jednotu všeho stvoření a pro staré platónské filozofie. Swedenborgova filozofie dokonale zapadala do této směsi vědy a mysticismu, a přispěla ke vzniku nové náboženské obce zvané Nová církev. Její členové byli známi jako swedenborgi-

áni. Nová církev vznikla v Londýně v roce 1789, ve Spojených státech pak v Baltimore v roce 1792. Roku 1817 se ve Philadelphii konalo první shromáždění Církve Nového Jerusaléma. Moderní swedenborgiánská církev je sice založena na teologii Emanuela Swedenborga, je však třeba zdůraznit, že on sám nikdy žádnou církev nezaložil.

Toto prostředí poskytovalo prostor pro osobní křesťanskou životní filozofii, odpovídající spekulativní vědecké povaze osvícenství, Swedenborgově rané přírodní filozofii, pozdní Swedenborgově mystické teologii, novým názorům na literaturu, atd. /11/. Homeopatie jakožto nový, originální způsob léčby byla zcela v souladu s tímto eklektickým postojem, a swedenborgiáni si ji brzy oblíbili. Zde se začínají oba systémy prolínat.

Rozhodující roli při spojení Swedenborgovy filozofie a homeopatie v Americe 19. století sehrál dr. Garth Wilkinson (1812 – 1899) /49/. Wilkinson byl lékař homeopat a proslavil se jako první vědec, který uznával léčivé vlastnosti popela ze sopky Hecla (při léčbě exostoz na kostech). Z dovolené na Islandu si přivezl trochu lávy ze sopky Hecla a jako první jej potencoval. Vedle tohoto úspěšného praktikujícího homeopata však existoval ještě jeden Wilkinson: jako první přeložil Swedenborgova *Arcana Coelestia*, *Regnum animale* a *Oeconomia Regni animalis* z latiny do angličtiny /38, 49/.

Sto let po Swedenborgovi se jeho díla dostala do kontaktu s novým intelektuálním hnutím a jeho prostřednictvím i s praktikujícími homeopaty a způsobila okamžitou chemickou reakci /49, 4/.

Podle Harrise L. Coultera /7/ dr. Garth Wilkinson získal vzdělání na Hahne-mann College ve Philadelphii, kterou zde roku 1848 založil Constantine Hering. Hering byl rovněž členem první Swedenborgiánské společnosti ve Philadelphii. Hans Gram, který v roce 1825 jako první uvedl homeopatii do Ameriky, Otis Clapp z Nové Anglie, John Ells z Michiganu a nakladatelé Boericke a Tafel byli rovněž známí swedenborgiáni. Boericke a Tafel vydali mnoho knih o homeopatii, vedle nich však také všechny překlady Swedenborgových prací /48/. A co více, Garth Wilkinson se k homeopatii dostal prostřednictvím Henry Jamese staršího, proslulého nakladatele a otce slavného amerického spisovatele Henry Jamese mladšího. Henry James starší byl v té době již známým swedenborgiánem a hrál významnou roli při konstituování transcendentalismu jako literárního hnutí na východním pobřeží Ameriky. /4, 49/.

Propojení mezi swedenborgiány a homeopatií tedy bylo velmi intenzivní, a pro homeopata bylo nasnadě, a dokonce jistým způsobem společensky výhodné otevřeně se hlásit k Nové církvi.

Příklad Constantina Heringa objasňuje, proč tolik homeopatů v té době vstupovalo do Swedenborgiánské společnosti: „Ačkoli existuje dobrý důvod, proč swedenborgiáni mohou dávat přednost homeopatické léčbě, není vůbec žádný důvod, proč by všichni homeopaté měli být swedenborgiáni.“ /25/ Hering byl do konce svého

života přesvědčen, že vědecká disciplína by neměla hledat své ospravedlnění v náboženské doktríně. Philadelphie však byla sídlem Nové církve, mnozí Heringovi kolegové a žáci se dozvídali o Swedenborgových myšlenkách, a možná, že v té době bylo dokonce jistou módou být členem této poněkud elitářské, intelektuální, ale také společenské organizace. Hering každopádně byl členem philadelphské Nové církve, a byl vždy připraven debatovat o filozofických paralelách mezi Hahnemanovou homeopatií a Swedenborgovou doktrínou.

Zůstává mimochodem otázkou, zda mnoho homeopatů vstoupilo do swedenborgiánské Nové církve z důvodů čistě religiózních. Nic nenaznačuje, že by velcí homeopaté hráli nějakou významnou roli v každodenním chodu církve. Mnohem pravděpodobnější je, že mnozí homeopaté pohlíželi na Swedenborgovu filozofii jako na propracovaný systém, který jim mohl pomoci v jejich snahách postavit homeopatii na solidnější základ.

Swedenborg a Kent

Podle Pierre Schmidta /28 – 32/ se Kent stal regulérním členem Swedenborgiánské společnosti až po smrti své ženy. Tou dobou byl již ředitelem Philadelphské postgraduální školy homeopatie. Se Swedenborgovou filozofií se tedy musel dostat do kontaktu v letech 1888 – 1899.

Podle Frederica Schmidta /27/ však byla Kentova druhá žena Clara jednou z vůdčích osobností swedenborgiánské církve ve Philadelphii, a byla to právě ona, kdo Kenta seznámil se Swedenborgovými myšlenkami. Přestože bylo všeobecně známo, že Garth Wilkinson je homeopat a že přeložil Swedenborgovy knihy, nemáme žádný přímý důkaz o tom, že by Kent Wilkinsonovy překlady skutečně četl. Vliv paní Kentové (1856 – 1943) na práci jejího manžela bychom tedy neměli podceňovat. Kentovo *Repertorium* bylo totiž vydáno a redigováno Clarou Louisou Kentovou, milovanou manželkou slavného autora po jeho smrti.

Autor tohoto článku nedávno objevil ve Swedenborgově knihovně v Bryn Athynu v USA původní dopis psaný Jamesem Tylerem Kentem 13. listopadu 1900, z něhož vyplývá, že Kent byl členem swedenborgiánské Nové církve v Evanstonu. Dopis byl adresován reverendu W. F. Pendletonovi (Kent v té době bydlel v Chicagu) a zněl takto:

Drahý biskupe,

Jelikož reverend L. P. Mercer ustavil novou společnost v Evanstonu, paní Kentová a já si přejeme stát se jejími členy. Proto Vás žádáme, abyste nám zaslal dopis potvrzující propuštění ze svazku, jehož je nám zapotřebí, abychom mohli vstoupit do svazku zde. Naše první bohoslužba se konala minulou nedělí za účasti dvaceti členů Nové církve. Reverend Mercer mi sdělil, že v Evanstonu a okolí je celkem čtyřicet stoupců Nové církve a že on

sám se chystá zde usídlit. V současné době máme odpolední mše a od začátku následujícího roku budeme mít i ranní bohoslužby.

*S pozdravem
J. T. Kent*

Podle Treuherze jsou v tomto směru nejdůležitější Kentovy *Drobné texty (Lesser Writings)*. V jeho ostatních dílech jsou zmínky o Swedenborgovi jen nepřímé /49, 22/.

· Kent nazval svou sérii potenci 30 – 200 – M – 10M – 50M – CM – MM „oktávami v posloupnosti stupňů“ v souladu se Swedenborgovou doktrínou stupňů a jeho představami o nekonečnu (viz níže).

· Kentův komentář k Heringovým zákonům léčby: „Vnitřní člověk sestává z vůle, chápání a paměti, kteréžto se zvněšňují skrze fyzický organismus. Tato myšlenka sem přináleží v souvislosti se směrem symptomů – od nevnitřnějšího až po nejnějnější... A tuto myšlenku je třeba aplikovat a repertorizovat... Fyzické orgány odpovídají vnitřnímu člověku, vůli a chápání /49/, což je v souladu se Swedenborgovým učením o stupních.“

· A konečně v Drobných textech Kent píše: „Skrze důvěrnou znalost Swedenborga jsem našel vztahy ustanovené ze slova Božího, které jsou v souladu se vším, co jsem poznal.“

Reedice Kentových přednášek o homeopatické filozofii byla doplněna předmluvou, jejímž autorem byl kromě jiných také George G. Starkey:

„Doktor Kent přiznal svůj dluh jinému geniálnímu mysliteli, totiž Emanuelu Swedenborgovi, jehož význam jakožto vědce a badatele je jen váhavě uznáván předními vědci v Evropě a Americe. S genialitou, v níž se nebývalou měrou snoubily intuice a schopnost racionální dedukce, Swedenborg formuloval některé nové doktríny. Mezi ně patřily i učení o posloupnostech a stupních.“ /33/

Podle Starkeye Kent údajně pronesl tato slova: „Veškeré mé učení je založeno na poznatcích Hahnemannových a Swedenborgových. Jejich učení se dokonale shoduje“ /33/.

Swedenborgovo učení o korespondencích

Základním kamenem Swedenborgova učení byla víra, že mezi duchovním a hmotným světem existuje mystická souvztažnost. Učil, že forma a funkce člověka (mikrokosmos) jsou utvářeny podle vyšší, duchovní reality (makrokosmos). Vše, co existuje a co se stane v tomto vyšším světě, se odráží ve svém protějšku existujícím

ve hmotné realitě na zemi. Tato koncepce „korespondencí“ je velmi stará a nalezneme ji v různých podobách v alchymistické tradici.

Podle učení o korespondencích je vesmír symbolický systém, který je možno osvětlit božským světlem, avšak v různých stupních. Jde o univerzální symboliku, podle níž všechno ve vnějším světě, co je viditelné v přírodě, má duchovní ekvivalent ve světě vnitřním. /10/

Swedenborgiáni ihned přijali učení o korespondencích jako přírodní zákon, který existoval odvědy. Je to úhelný kámen teorie, v níž Swedenborg spojuje spirituální svět s materiální realitou. Swedenborgovi stoupenci zjistili, že homeopatie v Hahnemannově podání je vědecký systém, který řečeno medicínskou terminologií, je zcela identický se zásadami učení o korespondencích.

Podle Emersona „Swedenborg nahlížel a ukazoval souvislosti mezi Přírodou a onemocněním duše.“ /49/

Swedenborgovo učení o stupních

Ve spise *Oeconomia Regni animalis* /36/ a *Regni Animalis* /38/ Swedenborg popisuje svá studia anatomie a psychologie, dva obory, které považoval za vzájemně související. Ve svých studiích anatomie lidského těla nepohlížel na anatomii jen jako na cosi objektivního, existujícího samo o sobě, ale rovněž jako na „království duše“, což ostatně vyjadřují i názvy jeho prací.

Pokud jde o člověka, rozlišoval tři hierarchické roviny, navzájem propojené ve stoupající spirále. Na vrcholu je Duše spolu s Vůlí jako podněcovatelem a s cítěním (pro tuto úroveň Swedenborg užíval výraz singulární; jedinečný/vrozený). Prostřední úroveň je tvořena Rozumem, s intelektem a úmyslem (pro tuto úroveň je užíván výraz partikulární).

Dolní úroveň nese imaginaci, paměť a touhu, a na nižší úrovni ovlivňuje tělesné funkce. Tato poslední úroveň psyché je nazývána generální.

Tato část Swedenborgova učení se opakovaně objevuje v kentovské homeopatii, což zajisté vysvětluje Kentův důraz na hierarchizaci symptomů, jinak řečeno na rozhodování, které symptomy patří ke které swedenborgiánské vrstvě psyché. Zjištění, že si Kent možná vypůjčil termíny generálie a partikulálie ze Swedenborgovy koncepce člověka, je opravdu velmi překvapivé. Tyto termíny Kent zavedl ve svých původních textech, poté je přejali Margaret Tylerová a John Weir ve svých dodatcích k Repertoriu /19, 50/.

Podle Kenta spočívá podstata lidské bytosti v tomto: „Člověk má vůli a chápe, mrtvé tělo nemá vůli a nechápe. Kombinace těchto dvou prvků, vůle a chápání, konstituuje člověka. Ve svém spojení vytvářejí život a aktivitu, utvářejí tělo a způsobují všechny tělesné věci. Jestliže vůle a chápání správně pracují, dostaneme zdra-

vého člověka /20/, a partikulárie jsou symptomy související s oblastí vůle a chápání. Mentální symptomy souvisejí s intelektuálními funkcemi a racionálními reakcemi na emoce a nálady, a generálie jsou symptomy vztahující se k celému člověku.“

Hierarchizace psyché do tří různých úrovní ve Swedenborgově učení o stupních se odráží v Kentově Používání Repertoria /19/: „Symptomy mají být brány takto: na prvním místě jsou ty, které se vztahují k zálibám a nechutím, touhám a averzím /Swedenborgova Duše, jedinečná/. Další jsou ty, které přináležejí racionální mysli, takzvané intelektuální mysli/Swedenborgův Rozum, s intelektem/. A na třetím místě ty, které náležejí paměti /Swedenborgova Paměť, třetí úroveň“/.

Ve spise Používání Repertoria je patrný jiný, tentokrát raný swedenborgovský aspekt. Ve svých anatomických studiích se Swedenborg soustředil na krev a tělní tekutiny, protože je považoval za nezbytné pro tělesné funkce /11, 36/. Kent pokračuje ve svých instrukcích k používání Repertoria takto: „Následující symptomy, které jsou nejdůležitější, jsou ty, které se vztahují k celému člověku a celému jeho tělu nebo k jeho krvi a tělním tekutinám: jako citlivost na teplo, na chlad, na bouři, na odpočinek, na noc, na den, na čas. Zahrnují jak symptomy, tak i modality.“ /19/ Odvozoval snad umístění a pohled na typicky homeopatické modalitty ze Swedenborgových raných prací o anatomii? Takzvané Kentovské řady potenci také vycházejí z jedné základní Swedenborgovy doktríny: Swedenborgův pohled na nekonečno byl totiž značně komplikovaný, tvrdil, že nekonečna je nutno dosáhnout postupně, krok za krokem. Cesta k nekonečnu vede přes určité stupně. /10, 11, 25/

Kent: „Působení potenci na nemocné tělo závisí na stupni ředění. Nejvyšší potence mohou zasáhnout střední úroveň (Mysl) a snad i úroveň nejvyšší, Duši.“ V tomto kontextu jsou potence nahlíženy jako forma mentální energie. Klasická homeopatie považuje tuto myšlenku za samozřejmou. /20, 49/

Swedenborg se domníval, že podstata lidské bytosti je řízena základním duchovním impulsem. To souvisí s Hahnemannovou myšlenkou, že nemoc je způsobena narušenou vitální silou, dynamis. Swedenborgiáni vždy považovali nemoc za poruchu vnitřního psychického jádra člověka, nemoc je tedy vždy psychický problém, se symptomy a aspekty pacientovy MYSLI a jeho duchovní bytosti. To odpovídá fundamentální převaze, kterou Kent přičítá psychickým symptomům Mysli ve svých Přednáškách /49/.

Již v roce 1956 došel Twentyman k závěru publikovanému v British Homoeopathic Journal: „Považovali jsme za samozřejmé, že Kent byl čistý hahnemannian, ale on pochopitelně nebyl. Byl syntézou Hahnemanna a Swedenborga.“ /51/

Epilog

Práce Jamese Tylera Kenta jsou dodnes velmi významné, a je úžasné, že důležitost vlivu filozofických idejí Emanuela Swedenborga na tyto práce zůstala tak dlouho

nepovšimnuta. Můžeme to přičítat různým protichůdným názorovým proudům v homeopatii, jejichž společným zájmem kupodivu je ignorovat Swedenborga. Šíření Kentovy homeopatické filozofie v Evropě se dělo dvěma způsoby.

Na počátku 20. století se Margaret Tylerová vydala do Spojených států studovat homeopatii pod Kentovým vedením. Po návratu do Anglie se za finanční pomoci své matky, Lady Tylerové, která k tomuto účelu vypsala stipendium, snažila přimět ostatní lékaře homeopaty, aby učinili totéž. Jeden z prvních, kdo využili této příležitosti, byl dr. John Weir, který po svém návratu v roce 1909 ovlivnil anglickou homeopatii natolik, že se vyvíjela převážně unitárním směrem. /3, 4/

V práci Margaret Tylerové a Johna Weira je rovněž zcela nepopíratelně přítomen swedenborgiánský prvek. Ve svém dodatku k *Repertoriu* nazvaném *Repertorizace* zdůrazňují princip hierarchie a nazývají jej „odstupňováním symptomů“ /50/. I Swedenborg užívá výrazu „gradace stupňů“. Další osobou, která napomohla šíření kentovské homeopatie v Evropě, byl Pierre Schmidt. To se ovšem týká především francouzsky a německy mluvících zemí. /28, 32/

Podle francouzského homeopata Demarquee, který je úhlavním odpůrcem Swedenborgovým a Kentovým, se homeopatie rozdělila do dvou souběžných proudů. Pro jeden z nich je charakteristická materialistická koncepce homeopatie – vychází z histologie, biologických měření a chemických reakcí. Druhým hnutím je takzvaná vitalistická homeopatie, která se i nadále drží původních výchozích pozic Samuela Hahnemanna /8, 9, 16, 26/. Demarque se domnívá, že moderní homeopatie by měla být zcela oproštěna od někdejší metafyziky a filozofie, které sice přispěly k formulaci jejích teorií, ale nyní brání tomu, aby homeopatie byla přijímána moderní lékařskou vědou. Demarque považuje toto dědictví za neužitečné a domnívá se, že by mělo být beze zbytku odvrhnuто.

Z tohoto příspěvku by mělo být zřejmé, že autor zastává názor zcela opačný.

Bibliografie:

/1/ A. Braun: „Der Unizismus in der Homöopathie und seine klassischen Ausnahmen bei Hahnemann,“ *Allgemeine Homöopathische Zeitung*, sv. 221, str. 221 – 228, 1976.

/2/ E. J. Brock a E. B. Glenn /editoři/. Swedenborg and his Influence, referáty přednesené na konferenci pořádané 7. – 8. února 1988 Akademií Nové církve v Bryn Athyn, Pensylvánie.

/3/ A. Campbell, „Two Faces of Homeopathy,“ *British Homoeopathic Journal*, sv. 74, (1), str. 1 – 10, leden 1985.

/4/ A. Campbell, *Two Faces of Homeopathy*, Robert Hale Ltd., Londýn 1984.

/5/ S. Close, *The Genius of Homeopathy*, přednášky a eseje o homeopatické filozofii. (Přetištěno v Jain, New Delhi).

/6/ T. M. Cook, *Samuel Hahnemann, biografie* Uitgeverij Homeovijisie, Alkmaar, 1992

/7/ H. L. Coulter, *Divided Legacy*, sv. 3, *Science and Ethics in American Medicine 1800 – 1914*, North Atlantic Books, Richmond, Californie.

/8/ D. Demarque, *L'Homeopathie Medecine de l'Experience* Angouleme, Editions Coquemard, 1968.

- /9/ D. Demarque, "La secte et ses incarnations," *Le Swedenborgisme et le Kentisme Homeopatie*, svl. 5, str. 28-33, 1988.
- /10/ P. Edwards, the *Encyclopedia of Philosophy*, sv. 7/8, Macmillan Publishing Company, 1972.
- /11/ H. Gardiner, "Swedenborg's Philosophy and Modern Science," *British Homoeopathic Journal*, sv. 49, str. 195-205, 1960.
- /12/ N. Gewitz, "Sectarian Medicine," *Journal American Medical Association*, sv. 257, č. 12, str. 1636-1640, 1987.
- /13/ O. A. E. Goetze, "Grondleggers: James Tyler Kent, een groot homeopathisch arts 31 maart 1849 - 6 juni 1916," *NTIG*, sv. 7, str. 109-113, 1991.
- /14/ S. Hahneman, *Organon racionální léčby, Alternativa*, Praha 1993 a 1996.
- /15/ Ch. Hasler, "Swedenborg in Kent", *Outlook*, leden 1992.
- /16/ O. A. Julian a M. Haffen, *Homeopathic et terrain*, Editions Leibnitz, Metz, 1984.
- /17/ J. T. Kent, *Přednášky o homeopatické Materií medice*, Alternativa, Praha 1993
- /18/ J. T. Kent, *Repertorium Homeopatické Materie Mediky*, Alternativa, Praha 1994 a 1998.
- /19/ J. T. Kent, *Use of the Repertory, How to Study the Repertory*, addenda, Jain Publishers, New Delhi.
- /20/ J. T. Kent, *Přednášky o homeopatické léčbě*, Alternativa, Praha 1994.
- /21/ J. T. Kent, *Grondslagen van de Homeopathie* (O.A.E. Goetze, ed.) *Uitgeverij Homeovijse*, alkmaar, 1986.
- /22/ J. T. Kent, *New Remedies, Clinical Cases, Lesser Writings, Aphorisms and precepts*, Erhart and Karl, Chicago 1926, reprint Jain Publishers, New Delhi, 1981.
- /23/ M. J. Magnillat, "Quelques reflections sur l'histoire de l'homeopathie aux Etats-Unis," *Homeopathie*, sv. 4, str. 17-28, 1985.
- /24/ R. Moskowitz, "What is Homeopathy?" v *Homeopathy and the Swedenborgian Perspective*, str. 475-476.
- /26/ R. X. Seror, "Le Revue de presse homeopathique de langue anglaise," *Cahiers de Biotherapie*, sv. 90, str. 71-76, červen 1986.
- /27/ F. W. Schmid, "Reflections on the tombstone of James Tyler Kent," *Transactions of the Liga Medicorum Homoeopathica Int.*, Sussex, str. 345, 1982.
- /28/ P. Schmidt, "The life of James Tyler Kent," *British Homoeopathic Journal*, sv. 53, str. 152-160, 1964.
- /29/ P. Schmidt "Biographie von James Tyler Kent", *Zeitschrift Klassische Hoopathie*, sv. 6, str. 278-293, 1962.
- /30/ P. Schmidt, "Biography of James Tyler Kent, BPh, MA, MD (1949 - 1916)" ve *Final Edition Repertory*, str. 3-11.
- /31/ P. Schmidt, "A propos du Kentisme," *Cahiers Groupement Hahnemannien de Lyon*, sv. 4, str. 180-184, 1964.
- /32/ P. Schmidt, "Le Kentisme et la biographie de J. T. Kent," *Cahiers Groupement Hahnemannien de Lyon*, sv. 4, str. 140-155, 1964.
- /33/ G. G. Starkey, "James Tyler Kent," v *Lectures on Homoeopathic Philosophy*, Jain Publishers, New Delhi.
- /34/ E. Swedenborg, *Opera Philosophica et Mineralia*, 3 sv., Friedrich Hekel, Dresden/Leipzig 1734. (Anglický překlad: *Philosophical and Metallurgical Works.*)
- /35/ E. Swedenborg, "The Infinite," *The Infinite and the Final cause of Creation, 1734*. Do angličtiny přeloženo J. J. G. Wilkinsonem, Swedenborg Society, London 1902.
- /37/ E. Swedenborg, *Rational Psychology*, 1742. Přel. N. Rogers a A. Acton, Swedenborg Scientific Association, Philadelphia, 1950.
- /38/ E. Swedenborg, "Hieroglyphic Key," *A Hieroglyphic Key to Natural and spiritual Arcana by Way of Representations and Correspondences*, 1744. Přel. a vyd. A. Acton, Bryn Athyn Swedenborg Scientific Association, Philadelphia 1984.
- /40/ E. Swedenborg, *Arcana Coelestia, 1749-1756*. Přel., rev. a vyd. J. F. Potts, 12 sv., Swedenborg Foundation, New York.
- /41/ E. Swedenborg, *Heaven and Hell*, 1758. Přel. a rev. G. Dole, Swedenborg Foundation, New York, 1979.
- /42/ E. Swedenborg, *Divine Love Wisdom*, 1763. Přel. G. Dole, Swedenborg Foundation, New York, 1963.
- /43/ E. Swedenborg, "Conjugal Love," *The Delights of Wisdom Concerning Conjugal Love after Which Follows the Pleasures of Insanity Concerning Scortatory Love*, 1768.

Teorie pěti elementů a homeopatické polychresty

William Berno, přeložila Kateřina Stejskalová

Převzato z The Journal of the Chiropractic Academy of Homeopathy

Čínská teorie pěti elementů se silně podobá řecko-evropské ideje ohně, země, vody a vzduchu a paradigmatu vzduch, země, oheň, voda a éter či akasha v Ayurvedě. Jak jsem řekl, jde o teorii, jde o způsob organizace či kategorizace. Popularita teorie pěti elementů v průběhu století kolísala a historikové se domnívají, že se datuje někam mezi desáté a patnácté století př.n.l. a že do lékařských spisů byla zahrnuta kolem roku 200 př.n.l.

Čínská teorie pěti elementů může homeopata nasměrovat k elementu, který je v pacientově konstituci narušen (dřevo, oheň, země, kov, voda), a pomoci mu diagnostikovat možné vyvolávající faktory a směr, kterým by se mohla nemoc dále vyvíjet. Například když je příliš aktivní dřevo (játra/žlučník), může to být způsobeno bloádou nebo přemírou kovu (plíce/tlusté střevo), což může vést k obtížím v zemi (slezina/žaludek).

Korelace mezi pěti elementy a homeopatickými léky, které v tomto článku uvádím, jsou pouhými návrhy. Poukážu i na jiné podobnosti, o nichž mluví jiní akupunkturisté. Základem čínské medicíny i homeopatie je, že každý pacient je jiný. Účelem tohoto článku je předložit vizi možností, jak lze homeopatické léky zorganizovat tak, aby to napomohlo výběru správného similima. Také budu používat termín jinové a jangové orgány. Jednoduše řečeno, jinové orgány (játra, srdce, slezina, plíce, ledviny) jsou orgány, které jsou zásobárnou čistých esencí, a jangové orgány (žlučník, tenké střevo, žaludek, tlusté střevo a močový měchýř) transformují a vylučují nečisté produkty.

DŘEVO - JÁTRA/ŽLUČNÍK - NUX VOMICA

Roční období dřeva je jaro, světová strana východ, barva zelená, chuť kyselá, počasí vítr, jinový orgán játra a jangový orgán žlučník. Dřevo se otevírá do očí, postihuje šlachy. Jeho emocí je vztek a zvuk křik.

Domnívám se, že homeopatický lék, který nejvíc zrcadlí tento prvek, je Nux vomica. Lidé Nux vomica (Nux) jsou odrazem moderního života. Jsou osobností typu A: štíhlí, šlachovití, rychlí, aktivní, nervózní a podráždění. Pravděpodobně se budou soustřeďovat spíše na výkon. Jsou velice neústupní, agresivní, ambiciózní a netrpěliví. Jestliže jste na cestě k úspěchu na stejném žebříčku jako oni, bud-

te opatrní, nenávidí totiž prohru. Hahnemann říká: „Nux je prospěšný lék hlavně pro osoby horlivé povahy; podrážděného, netrpělivého temperamentu, se sklonelem se vztekat, dělat schválnosti a podvádět.“

V nepatologickém stavu jsou lidé Nux obvykle silní, pevní, kompaktní, mají svalnaté tělo a silnou konstituci. Mohou mít vrozený smysl pro povinnost, morální hodnoty a záviděníhodnou pracovní morálku. V obchodním světě mohou zastávat pozici supervizora, manažera, účetního a obchodníka. „Pohybují se směrem nahoru“ a jejich talent jim přináší velký úspěch.

Klíčová slova pro Nux, která odpovídají větrné povaze typu Nux, jsou: hnací síla a soutěživost.

V patologickém stavu vyhledává Nux stimulanty jako kávu, víno či drogy. Mohou se snažit uklidnit své vzrušení tabákem či sedativními drogami. U stolu si rádi užívají bohatých a stimulujících jídel. Jejich životním stylem je víno, ženy/muži, zpěv. Samozřejmě jsou náchylní k trávicím obtížím a bolestem hlavy z flámování.

Prvním protokolem, který pravděpodobně akupunkturistu napadne, jsou „čtyři brány“ (játra3 a tlusté střevo4), aby utišil játra, zklidnil mysl a ulevil od bolesti.

Nux má obvykle syndrom přílišného vlivu jater na žaludek/slezinu. Kyselá chuť dřeva se zde projevuje kyselým říháním. Na čínských hodinách je doba jater od 1 do 3 ráno a Nux se budí mezi 3. a 4. hodinou.

Žena Nux může vykazovat známky a symptomy související s přemírou dřeva, či přílišnou aktivitou jater, jako dysmenorea, nepravidelná menstruace, černé zbarvení krve (jaterní městnání).

Nux má stísněné dýchání, což znamená stagnaci čchi v játrech působící na kov (plíce).

Dalším aspektem Nux odpovídajícím elementu dřeva je stav nervové soustavy. Element dřeva se projevuje v tkáních jako jsou šlachy a u Nuxu vidíme záškuby, cukání a prudké neuralgické bušivé bolesti v postižené končetině.

Další skutečnost svědčí o tom, proč může být homeopatie pro akupunkturistu tak cenným nástrojem. Zdálo by se, že takový „hyper“, hnáný jedinec milující stimulanty (chuť na kořeněné, tučné, těžké jídlo, alkohol, kávu) bude jangového typu. Zajímavé je, že Nux vomica je velice zimomřivá a zhoršuje se chladem a studeným, suchým větrem. Přesto se potí při sebemenší námaze. Nahmatáme u ní nitkovitý, pomalý puls.

Nux vomica je nesmírně citlivá na světlo a může ho nesnášet. V čínské medicíně se játra otevírají do očí. Při nedostatku jaterní krve se může objevit světlolachost, zamlžené vidění, citlivost nebo bolest očí, nebo dokonce barvoslepost.

Játra jsou v centru emocí a trávení, protože ovládají čchi těla. Přílišný přítok jaterní čchi do sleziny a žaludku způsobuje špatné trávení. A to je pro Nux veliký pro-

blém. Stoupající jaterní čchi nebo stoupající jang jater vyvolávají bolesti hlavy, které se projevují v očích a pravděpodobně budou spojené s podrážděností a vztekem.

Dráha jater prochází pohlavními orgány a lidé Nux mají obvykle silnou sexuální touhu. Žena Nux může mít mnoho problémů s menstruací: předčasnou, tmavou, příliš hojnou, s dysmenoreou nebo příliš dlouhotrvající. Ale díky své zimomřivosti se zlepšují horkem a tlakem (což v čínské medicíně značí nedostatek).

Jiní homeopaté by se dřevem a s játry spojovali Silicu, ale pro mě je zde snadnější srovnání s Nux vomica.

OHEŇ - SRDCE - SULPHUR

Roční období ohně je léto, světová strana jih, počasí horko, barva červená, chuť hořká, jinový orgán je srdce a jangový orgán tenké střevo. Element ohně souvisí s jazykem a cévami. Emocí je radost a zvukem smích.

Někteří homeopaté navrhují k ohni Phosphorus, ale já se spíše přikláním k těm, kteří ho spojují se Sulphurem. Sulphur má náhlé, prudké návaly horka. Má horké nohy a horkou hlavu. Horko mu stoupá do temene a vrcholek hlavy má neustále horký.

V čínské medicíně srdce řídí krev a ovládá pot. Element ohně je termostatem těla. Ovládá cévy, a je-li čchi dobrá, bude i zdravý oběh.

V čínské medicíně jsou krev a tělní tekutiny zaměnitelné. Je-li krev silně viskózní, tělesné tekutiny vstoupí do cév a krev zředí. U lidí, kteří se hodně potí, by se neměly používat krevní techniky a neměly by se jim předepisovat sušené byliny.

Lidé s konstitucí Sulphuru se potí hojně. Jsou velice horkokrevní. Sulphur je jedním z hlavních polychrestů, který vystrkuje nohy zpod peřiny, protože mu na ně je příliš horko. Další léky, které to také dělají, jsou Argentum nitricum, Medorrhinum, Pulsatilla a Calcarea carbonica.

Člověk Sulphur má suché rty, které ho pálí a jsou červené, což také odpovídá elementu ohně.

Homeopatický lék Sulphur a čínský element ohně-srdce se dokonale scházejí na čínských hodinách (ukazují doby, kdy jsou dané kanály aktivnější). Sulphur má pocit propadání a prázdnoty v žaludku v 11 dopoledne. Na čínských hodinách je doba srdce od 11 dopoledne do 1 odpoledne. V 11 hodin se musí člověk Sulphur něčeho najíst, protože má v tu dobu hrozný hlad a je mu až mdlo a slabě. Dr. Edwin Floyd říká: „Mají pocit, jako by měli ztratit duši.“

Je také zajímavé, že srdce je sídlem mysli. U Sulphuru je oblast mysli výrazná, je považován za „filosofa v hadrech“. Když krev dobře vyživuje mysl, jsou paměť, inteligence a mentální schopnosti velice výkonné. Ale za jiných podmínek, jako při nedostatečném prokrvení, se setkáme s patologickým stavem Sulphuru, který se projevuje nízkým sebehodnocením a neustálou potřebou být chválen. Lidé

Sulphur mohou být velice zapomnětliví na jména i události, což je také příznakem nedostatku krve v srdci.

Slabost myšlení kvůli nedostatku krve se může u Sulphuru projevit jako povýšenost vyjádřená sobectvím nebo sebestředností. Dokonce to může vést k depresi. Lidé Sulphur mohou začínat spoustu projektů a všechny nechat nedokončené. Jsou to spisovatelé, kteří rozepíší mnoho různých povídek, románů a her a nikdy nic nedokončí, nebo milovníci aut, kteří sbírají veterány, aby je zrestaurovali, ale vraky jim pak leží na dvoře a reznou. Znáám člověka Sulphur na středozápadě, který má dvě stodoly plné starých aut. Uchylují se spíše k intelektualizování a filosofování, než aby vykonali potřebnou práci a dokončili činnost, kterou mají před sebou. A když jejich filosofické koncepty neoceníte, mohou začít být netrpěliví nebo hrubí a mohou vás začít urážet svým nadřazeným postojem.

Srdce se otevírá do jazyka, zejména do špičky jazyka. Akupunkturisté moc dobře znají diagnózu červená špička jazyka s pocitem píchavého brnění, která indikuje horkost srdce vedoucí k nespavosti. Krev je sídlem mysli, takže když mysl nemá místo, kde by se usídlila, nebo je toto místo příliš horké, mysl se nemůže uchýlit k odpočinku, což pak vede k nespavosti.

Homeopatická literatura na mnoha místech uvádí, že osoby typu Sulphur trápí nespavost, nebo že spí tři až čtyři hodiny a zbytek noci jen dřímou.

Ženy Sulphur mohou trpět menoragií, což akupunkturista diagnostikuje jako horko v krvi a zároveň i jako nedostatek čchi v jiných meridiánech či orgánech.

Chutí elementu ohně je hořkost a William Boericke o Sulphuru píše: „Hořká chuť po ránu.“ Giovanni Maciocia píše ve svých Foundations of Chinese Medicine (Základy čínské medicíny):

„Hořká chuť indikuje vzorec úplné horkosti...Je-li příčinou srdce-oheň, bude spojena s nespavostí a bude se projevovat pouze ráno po probdělé noci, nikoli po dobrém spánku.“(2)

Ve všech disciplínách jsou případy, které porušují pravidlo. Klíčovým příznakem Sulphuru je průjem brzy ráno, který vyhátní člověka z postele. V čínské medicíně máme syndrom, kterému se říká „průjem kohoutího kokrhání“, což znamená, že se průjem objevuje brzy ráno. Tento syndrom je zde však spojován se stavem chladu, kterému se říká nedostatečnost jang sleziny nebo jang ledvin. Je-li pacient Sulphur horkokrevný, je zde rozpor, ale homeopatická literatura také uvádí, že pacienti Sulphur mohou být zimomřiví, což by pak odpovídalo průjmu brzy ráno.

ZEMĚ – SLEZINA/ŽALUDEK – CALCAREA CARBONICA

Element země má sladkou chuť. Nespojuje se s žádnou světovou stranou jako sever, jih, východ či západ, ale je centrální. Barva je žlutá, počasím je vlhkost,

roční období podzim, jinový orgán slezina a jangový orgán žaludek. Vztahuje se ke svalům. Emocí je zádumčivost, melancholie, přemítání nebo meditace a zvukem je zpěv.

Je zřejmé, proč se moc nediskutuje o tom, že elementu země odpovídá *Calca-rea carbonica* (*Calc. carb.*).

Calc. carb. je celkově pletorická. V čínské medicíně velice dobře zapadá do patologického vzorce vlhké sleziny. Vlhkost je pro *Calc. carb.* hlavním zhoršujícím faktorem. Je to jasné z toho, že *Calc. carb.* se zlepšuje suchým počasím a zhoršuje studeným vlhkým počasím.

Země či slezina ovládá svaly a čtyři končetiny. A homeopatická literatura uvádí u *Calc. carb.* klíčové příznaky jako: revmatoidní bolesti (následující po kontaktu s vlhkem) a křeče ve stehnech, lýtkách a ve svalech nohou od kotníků dolů. Silnou indikací pro *Calc. carb.* je slabost v končetinách, zejména v nohou, při stoupání do schodů. Kentovo Repertorium uvádí *Calc.* ve 3. stupni pod svalovou ochablostí. Kent říká o *Calc. carb.*: „Emaciace svalů.“

Na svou výšku mají pacienti *Calc. carb.* malé ruce i nohy, a když si s nimi potřese rukou, budou ji mít studenou a vlhce lepkavou. To je způsobeno vlhkostí, která vyvolává stagnaci v kanálech, což vede ke zhoršení prokrvování končetin. Mají také studené nohy v noci. Večer uléhají s ponožkami a uprostřed noci je pak mají promočené potem a nohy vystrkují zpod peřiny jako *Sulphur*. Výrazným příznakem jak vlhké sleziny v čínské medicíně tak *Calc. carb.* je leukorea. Zde se obě disciplíny v popisu dokonale shodují. V čínské medicíně je leukorea z nedostatku čchi ve slezině hojná a hustá, bílá nebo světle žlutá; při přemíře horka bude zapáchat. Leukorea *Calc. carb.* je popisována jako hojná, hustá, mléčná a občas štiplavá.

Lidé *Calc. carb.* pilně pracují, ale nechtějí být na předsednických místech. Nechtějí být ve středu pozornosti. Mají rádi příjemné, uspořádané a harmonické věci.

Říká se, že každé dítě v určitou dobu potřebuje *Calc. carb.*, zejména když mu rostou zuby nebo když má růstové bolesti, protože oba stavy vyžadují vápník.

Calc. carb. je velice zimomřivý lék. Klasický klíčový příznak snadno vztáhne k vlhké slezině. Vlhkost může vyvolat stagnaci a špatný oběh v končetinách.

V kategorii emocí a myšlení v rámci pěti elementů je patologií *Calc. carb.* strach ze šílenství, strach ze ztráty rozumu. To je indikací slabé čchi ve slezině. Ve slezině sídlí myšlenka. Při nedostatku čchi ve slezině dochází k otupělosti myšlení a soustředění. Když máme slabé čchi ve slezině, ovlivní to naše myšlení, a naopak, když příliš přemýšlíme nebo moc používáme mozek, můžeme si oslabit slezinu. Při nedostatku čchi ve slezině není tak účinná transformace a transport *Gu cchi* (*cchi jídla*). Je-li *cchi* sleziny slabé, srdci se začne nedostávat krve, což vyvolá abnormální mentální činnost, s jakou se právě setkáme v patologickém

stavu Calc. carb. – intelektuální únava, pacient se snadno nechá odradit, stavy deprese a mnoho strachů – „Unavený životem; beznaděj, úzkost“. Emocí elementu země je melancholie. Kent popisuje pacienta Calc. carb. jako „uříukaného, skleslého a melancholického“. (3)

Slabost sleziny a nedostatečné prokrvení se zajímavým způsobem shoduje s Ayurvédou. V mnoha disciplínách se doporučuje nedělat to či ono bez řádného vysvětlení. Avšak shromáždíme-li více informací, věci někdy začnou dávat trochu větší smysl. V Ayurvédě se vždy uvádí, že člověk by při jídle neměl vyvíjet nepatříčnou mentální činnost. To znamená, že bychom si při jídle neměli číst, dívat se na televizi, diskutovat o obchodních záležitostech ani o čemkoli jiném, při čem musíme „příliš přemýšlet“. Při jídle by se mělo konverzovat o lehkých, radostných, příjemných věcech, nikoli o věcech stresujících, abychom tím umožnili slezině splnit její funkci transformace a transportu čchi jídla do různých oblastí těla.

Nedávno jsem mluvil s jedním mnichem východní vědecké tradice, který mi řekl, že jedí v tichu, aby mohli vychutnat každou jednotlivou chuť a ocenit to, jak jídlo posiluje a uzdravuje jejich tělo. Toto uvědomění při jídle posiluje meditaci a prohlubuje prožitek samadhi. V Ayurvédě se esence jídla nazývá ojas. Vytváří ji tělo, když je jídlo dokonale stráveno. Dr. Deepak Chopra píše ve svém Perfect Health (Dokonalé zdraví):

„Stejně jako doshas (jeden ze tří hlavních metabolických principů spojujících mysl a tělo) stojí ojas na hranici tělesnosti: mohli bychom ji nazvat jemnou substancí, která se projevuje jak v mysli tak v těle. Když dochází ke správnému trávení, buňky prožívají „stav blaženosti“. Když je trávení špatné, tvoří se ama, neboli toxiny, které způsobují plynatost, poruchy trávení, bolesti hlavy a pocit nepohody. Může se tvořit i ama mentální mající svůj původ v negativních a život nepodporujících myšlenkách a náladách.“ (4)

Když stres při jídle vzroste na neúnosnou míru, dojde k tomu, že převezme vládu příroda a parasympatická soustava se uzavře, a my pak ztratíme chuť k jídlu. Z toho je při studiu čínské medicíny zřejmé, jak přílišné přemýšlení zatěžuje slezinu a způsobuje špatné trávení vedoucí k problémům s vstřebáváním.

Funkcí sleziny či elementu země je ovládat krev. Říká se, že slezina udržuje krev v cévách. Když dojde ke krvácení, musíme hledat nerovnováhu v dráze sleziny. Když to spojíme s ovládáním svalů, dojdeme k zajímavé shodě, k níž nás přivádí Kentův popis Calc. carb.: „Hemoragie dělohy ze zdvihání příliš těžkých břemen...nebo ze svalové námahy. Je to následek svalové ochablosti a slabosti. Pacient není schopen zatěžovat svaly ani se namáhat duševně (myslet) či tělesně.“ (5)

Funkce sleziny ovládat nebo zvyšovat čchi souvisí s Calc. carb. Je-li čchi sleziny silná, nedojde k výhřezu orgánů. U Calc. carb., kde je nedostatek čchi sleziny, se setkáme s výhřezem řiti a s hemoroidy.

Je-li země slabá, netvoří kov, další z pěti elementů. Když země nevytvoří kov, či když slezina není schopna vyživit plíce, objevují se pak dýchací potíže jako kašel způsobený flegmatem (který se tvoří ve slezině). Calc. carb. má celou řadu dýchacích obtíží: chronický nosní katar, bolesti v hrdle, lechtavý kašel, kašel při hře na piano (z přílišného přemýšlení?), nesmírná dušnost, ataky dušení, „bezbolestný chrapot“ a příznak „nachladí se při každém závanu průvanu, při každém kontaktu s vlhkým počasím a každé nachlazení se usadí v hrudníku.“(6)

KOV - PLÍCE/TLUSTÉ STŘEVO - PHOSPHORUS

Roční období elementu kovu je podzim. Světová strana západ, barva bílá. Chuť je ostrá a počasí suché. Jinovým orgánem jsou plíce a jangovým orgánem tlusté střevo. Smyslovým orgánem kovu je nos a tkání kůže. Emoce pro kov je smutek a zvuk pláč.

Jeden homeopat používající také akupunkturu řadí k elementu kovu Arsenicum album. Arsenicum by mohlo představovat element kovu vzhledem k převaze kožních symptomů, které zahrnují: ekzém, pálení a svědění, psoriázu, ulceraci, otoky, kopřivku, epiteliom a gangrenózní záněty. Pro kov máme argumenty jak u Arsenica tak u Phosphoru, protože jsou to izomorfní látky.

Sám jsem pro kov vybral Phosphorus, protože má také velké množství kožních příznaků: žluté a hnědé skvrny na hrudníku a na bříše (Sepie), suché, šupinaté vyrážky, psoriázu a pihy. Pacientům Phosphorus se snadno dělají modřiny a mohou se jim tvořit petechie, krevní puchýře a objevuje se u nich hojné krvácení z malých ran. Mají také plíseň na prstech u nohou a u rukou, což je vlastnost tuberkulárního miasmatu.

Phosphorus je co se týče miasmatu silný protituberkulární lék. Má mnoho symptomů v rubrikách dýchání. Lidé Phosphorus jsou obvykle hubení a mají propadlý hrudník. Mají špatnou kapacitu plic, což se projevuje náchylností k pneumonii, chronickým bronchitidám, astmatu a emfyzému. Dochází u nich k městnání v plicích a mají pocit tísně v hrudníku, jako by jim na prsou leželo těžké závaží. Při kašli se otrásají po celém těle. Hrdlo jako součást dýchací soustavy je pro lidi Phosphorus také citlivou oblastí. Může je bolet v krku od kašle a chrapot se u nich může vyvinout v chronický zánět hrtanu s chrapotem s prudkým lechtáním v hrtanu při mluvení. Někdy se jim bolest v krku a pocit rozedřenosti do živého natolik zhorší, že vůbec přestanou mluvit.

Nachlazení se jim často usadí v hrudníku vzhledem k jejich tuberkulárnímu miasmatu. Když je postihne bronchitida nebo pneumonie, zasáhne obvykle dolní část levé plíce. U Phosphoru je všechno celkově levostranné a zhoršuje se ležením na levém boku. Od jiných homeopatů jsem pro tento symptom slyšel vcelku logické vysvětlení, že slabost hrudní dutiny vyvolává příliš silný tlak na srdce. Tento

argument podporuje také indikace pro Phosphorus: pocit tlaku v srdci a palpitace při ležení na levém boku.

Je také zajímavé, že typ Phosphorus pociťuje pálení nebo horkost mezi lopatkami, což jsou samozřejmě zádové šhu body plic a srdce na T3 a T5.

Domnívám se, že nejsilnější indikací pro element kovu je, že plíce jsou sídlem hmotné duše, a to pěkně ladí s jasnožřivými aspekty Phosphoru.

Giovanni Maciocia říká ve svých Foundations of Chinese Medicine: „Tělesná duše tvoří jinový protějšek éterické duše. Čínský znak Po čili éterická duše obsahuje prvotní Gui, což znamená ‚duch‘ nebo ‚démon‘.“(7)

Phosphorus se svým sklonem k jasnožřivosti nás přivádí k pojmu éterické duše. Dalo by se říct, že člověk Phosphorus je v prostoru mezi tělesným a metafyzickým. Prvek fosfor je látka, která je na vzduchu za normální teploty vznětlivá, takže se musí skladovat pod vodou. Phosphorus se svou výbušností dodává nespoutané osobnosti Phosphorus její světelnou sílu a může vyvolávat i pocity levitace, což může být symptomem našich pacientů Phosphorus.

A nakonec element kovu se svým vztahem k plicím a dýchání podporuje také myšlenku Prány, dechu života v Ayurvédě.

VODA - LEDVINY/MOČOVÝ MĚCHÝŘ - NATRUM MURIATICUM

Ročním obdobím elementu vody je zima. Světová strana je sever, barva černá a chuť slaná. Počasím je chlad, jinovým orgánem ledviny a jangovým orgánem močový měchýř. Element vody se otevírá do uší, postihuje kosti. Emocí je strach a zvukem úpění.

Jiní homeopaté zvolili pro element vody na kruhu pěti elementů Mercurius. Podpůrné argumenty zde nacházíme v takových příznacích Mercuria jako hojné slinění a slintání. Já se však domnívám, že jasněji vyjadřuje element vody Natrum muriaticum (Nat. mur.), neboli potencovaná sůl, NaCl.

Chutí elementu vody je sůl, což podporuje výběr Nat.mur., které touží po soli. Oceán, přírodní zdroj soli na planetě, způsobuje Nat. mur. celkové zhoršení, ale někdy se Nat. mur. může u moře i zlepšovat.

Každý z pěti jinových orgánů se vztahuje k určitému mentálnímu či vědomému aspektu jedince. Ledviny se vztahují k síle vůle. Domnívám se, že síla vůle je jedním z nejsilnějších pojítek mezi elementem vody (ledviny/močový měchýř) a Nat. mur.

Osobnost Nat. mur. je velice idealistická a pracuje pro druhé, pro společnost a pro trpící na celém světě. V rodině není neobvyklé, že nejstarší sourozenec je právě Nat. mur. Matce se něco přihodí a nejstarší dítě se stává matkou a stará se o všechny své mladší sourozence. Nat. mur. skrývá své emoce a nechce útěchu. Je

stoikem. Všeho se vzdává ve prospěch druhých. Za tím stojí jeho silná vůle. Říká se, že lidé Nat. mur. jsou „solí země“.

Lidé Nat. mur. vzpomínají na svůj zármutek a ulpívají na něm. Jejich potíže pramení ze zármutku, ze zklamané lásky, ze vzteku nebo zděšení. Emocí vody je strach a lidé Nat. mur. mají spoustu strachů. Na mentální úrovni mají strach z odmítnutí, protože jsou velice romantičtí a po zklamání v lásce se mohou oddělit zdi.

Mají silný strach ze zlodějů, z toho, aby se jim někdo nevloupal do domu. Před spaním kontrolují dveře, prohlížejí skříně, podívají se do koupelny a pod postel. Tento strach může být tak silný, že se u nich může objevit „opakovaný sen ze zlodějů“, jak uvádí homeopatická literatura. Mohou mít klaustrofobii; bojí se tmy, bouřek, výšek, hmyzu. Znáám jednu zdravotní sestru Nat. mur, která má téměř fobii z bacilů. Homeopatická léčba její stav zlepšila, přesto je stále velice opatrná na to, čeho se dotýká a co se dotkne jí.

Co se týče ledvin, odráží se v elementu vody ještě jiný strach: strach močit na veřejných záchodcích, čemuž se říká „stydlivé ledviny“. Lidé Nat. mur. trpí také chronickou nefritidou.

V čínské medicíně jsou ledviny zodpovědné za přijímání čchi. Plíce jsou zodpovědné za sestup čchi, ale ledviny za příjem čchi hluboko do těla. Když je slabý oheň v bráně vitality – ledvinový oheň, mohou se v patologii objevit takové příznaky jako dušnost, pocit stísnění v hrudníku a astma. Důležitou indikací pro Nat. mur. je astma zhoršující se večer od 5 do 7 hodin. Na čínských hodinách je doba ledvin právě od 5 do 7 večer. Dr. Daniel P. Towle poukazuje na to, že o astmatu můžeme také přemýšlet jako o příznaku chronické dehydratace, což by v čínské medicíně znamenalo slabost elementu vody, neboli čchi ledvin.

V čínské medicíně můžeme bolest v dolní části zad vztahovat k ledvinám a pacientům Natrum muriaticum se ulevuje od bolesti v dolní části zad ležením na tvrdém povrchu nebo tlakem pěsti nebo něčím tvrdým jako například knihou na bolestivé místo.

Říká se, že pacient Nat. mur. může mít „mapy na jazyku“. V čínské medicíně to znamená nedostatek jin, což je prázdné horko, nikoli plné horko nebo pravé horko. Dominantním rysem Nat. mur. je nespavost. Večer nemůžou usnout, protože myslí na uplynulý den a protože je straší myšlenky na minulost. V čínské medicíně závisí spánek na zdravé krvi a jin. Jsou-li krev a jin slabé (nedostatečné), pak mysl nemá žádné místo, kde by mohla spočinout. Jinový a jangový aspekt ledvin je základem všech jinových energií těla. Je-li jin ledvin slabé, přispívá to k nedostatku krve a k nespavosti.

Také se říká, že pacienti Nat. mur. mívají živé a smyslné sny, muži také s erekcemi a polucemi. Při nedostatku jin ledvin, což indikují právě „mapy na jazyku“,

může prázdné horko vyvolat vzrušující sny a nedostatečná esence ledvin může vést k nočním polucím.

Další indikací nedostatku jin ledvin, která se objevuje u Nat. mur., je noční pocení.

Lidé Nat. mur. jsou obvykle těžší ve stehnech a v hýždích a hubenější nahoře, mají „hruškovitý tvar“. Nedostatek jang ledvin může způsobit vlhkost, která v těle klesá. Od jiných homeopatů jsem slyšel, že užíváním Nat. mur. a pravidelným cvičením se tento stav může srovnat. Vlhkost pramenící z nedostatku jang ledvin můžeme u Nat. mur. pozorovat také na kůži. Mají ji uhrovitou, lesklou, mastnou a opuchlou.

Nat. mur. je silným lékem na migrény, které jsou chronické a trvají „od východu do západu slunce“, pacient je při nich bledý, je mu nevolno a rty má necitlivé a brní ho. Mohou to být i bolesti hlavy související s anémií. Tyto bolesti musí mít svůj původ v nedostatku ledvinové čchi, který vyvolává únavu a nedostatek krve. Tyto migrény se zlepšují spánkem.

ZÁVĚR

Domnívám se, že z uvedené komparativní studie je zřejmé, jak se čínská medicína a homeopatie doplňují. Znalost diferenciací syndromů poskytuje akupunkturistovi cenný nástroj, který mu pomůže manévrovat rozlehlým a složitým světem homeopatie. A ve všezahrnující a detailní povaze homeopatických léků může akupunkturista najít odpovědi na paradoxní situace, s nimiž se v praxi setkává. Ve škole akupunktury se někdy říká: „v praxi se nikdy nesetkáte s učebnicovým případem“, což znamená, že podle teorie čínské medicíny by se měly u pacienta objevit určité příznaky, ale objeví se u něj právě opačné. Homeopatie může akupunkturistovi nabídnout rozmanitější paletu, pomocí níž dosáhne „rychlého, jemného a trvalého vyléčení“(8).

Prosíme zajistěte si včas předplatné časopisu Homeopatie 2003. Použijte přiloženou složenkou. Cena ročního předplatného (4 čísla), včetně poštovního, zůstává stejná jako v loňském roce – 220 Kč.

Děkujeme všem věrným předplatitelům, kteří umožňují našemu časopisu vycházet již desátým rokem.

*Do roku 2003 vám všem přejeme hodně zdraví, klidu a spokojenosti.
Vaše redakce.*

Hormonální léčba v přechodu – nutnost ?

Jarmila Martínková

Často se setkávám s tím, že ženám v přechodovém věku je předepisována hormonální léčba, i když mají jen mírné potíže, nebo dokonce žádné. Gynekologové zdůvodňují léčbu tím, že jinak u nich dojde k předčasnému stárnutí, osteoporóze a sestupu dělohy. Tento případ vypovídá o možnosti komplikací po této léčbě.

Jedná se o dlouholetou přítelkyni, která mi loni na podzim telefonovala, že už si neví rady a musí navštívit psychiatra, ale nejdříve se ještě chce poradit se mnou. Byla jsem překvapená, protože jsem nikdy od ní neslyšela, že má nějaké psychické problémy. Je jí 53 let a pracuje jako psychologka u nevidomých dětí. Nedávno se znovu vdala a v manželství je spokojená. Říká: „Jsem hrozně unavená, hlava se mi může rozskočit. Mám hrozně divný pocit, lidi mě strašně štvou, pořád dokola mluví o sobě. Je to k ničemu, cítím se úplně zbytečná. Necítím žádnou radost, jsem jako štvanec, chci utéci, ale nevím kam. Některý lidi bych nejraději zabila, jsem teď najednou agresivní, neumím si to vysvětlit. Dokonce jsem na ulici chtěla uhodit turisty, kteří překáželi v cestě slepým dětem. Mám hrozné deprese, cítím beznaděj. Nikdy jsem taková nebyla, neumím si to vysvětlit, asi musím na psychiatrii.“ Překvapilo mě to, protože ona je velmi mírná, klidná, soucitná, celý život pracuje s dětmi a snaží se pomáhat, kde to jde. Byla vždy celkem vyrovnaná, i rozvod zvládla v klidu. Snažila jsem se zjistit, co mohlo tuto změnu způsobit. V jejím životě se nic nezměnilo, nemohla jsem přijít na to, co mohlo tuto změnu způsobit. Víím, že by mně nic nezatajila, protože jsme k sobě vždy byly upřímné. Nakonec jsem se zeptala, jestli má nějaké fyzické potíže a ona jakoby mimochodem poznamenala, že je v přechodu a že delší dobu krvácela. Dostala hormonální lék, po kterém ale krvácení nepřestalo. Potom dostala jiný lék, který už bere několik měsíců. Krvácení po něm přestalo, ale nyní se cítí tak, jak mi popsala. Protože jsem nenašla jinou příčinu, která by tento stav způsobila, rozhodla jsem se podat lék na komplikace po hormonální léčbě. Jediný takový lék, který jsem našla byla THUJA, kterou dostala v potenci 15 CH po 7 dní.

Již po týdnu se jí ulevilo a všechny potíže zmizely asi po měsíci. Někjaký čas ještě brala přírodní hormony a nyní je bez potíží.

Autopatie, cesta k harmonii

J. Čehovský

3. Substance v jemnohmotném podání

Vlastnoruční výroba homeopatické potence je neocenitelná životní zkušenost. Otevře vám nový prostor k přemýšlení. Homeopatické pilulky ve skleněných nebo plastických lahvičkách jsou v lékárně téměř k nerozeznání od ostatních léků. Ale když homeopatický preparát vyrábíte vlastní rukou, podobně jako to kdysi dělal Samuel Hahnemann, objevitel homeopatie a účinku vysoko zředěných substancí, pochopíte, že jste prakticky na té samé půdě jako alchymisté, jogíni a šamani – vyrábíte dobré kouzlo a z Něčeho děláte Nic. Z původních pár kapek rostlinné tinktury je nic již při třetím vylití lahvičky, ale vy stále doléváte destilovanou vodu a stále přenášíte jen jednu setinu objemu do další lahvičky, třicetkrát nebo šedesátkrát... A ono to pak funguje a léčí i tam, kde jiná léčba selhala. A k léčebnému účinku vysoko zředěné látky dochází i tam, kde je původní surová substance zcela bez vlivu na zdraví – např. zlato nebo kuchyňská sůl! Čím je to Něco zředěnější a jemnější, tím je to účinnější. Čím je to nevažitelnější, tím více se to podobá myšlence – tomu nejsilnějšímu a nevlivnějšímu, co kdy je a bylo. Substance je zbavena své hrubé, materiální podoby a povýšena do ideální jemnohmotné sféry, odkud vše vyzařuje „dolů“ do materiálního světa – a čím níže to klesá, tím více se to znehodnocuje a vzdaluje od svého ideálního „dokonalého“ předobrazu. Čím výše to je, tím více to nabývá dokonalosti. Slovo jemnohmotný pochází z buddhistického kánonu, kde se tímto termínem označují vyšší, našimi pozemskými smysly nepostižitelné, hladiny existence. Platón byl mezi těmi, kdo něco takového tvrdili, když říkal, že hmotný svět je produktem, pouhým odleskem jemného, nehmotného světa idejí. Stejně názory najdete v židovské kabale, v józe, alchymii, v buddhismu a konec konců i v Bibli, kde se mluví o ráji, vyšším subtilním světě, odkud byl člověk vyhnán pro své touhy a poklesky do hrubého hmotného světa. Hezky tento hierarchický systém od subtilního nahoře k hmotnému dole vyjadřuje tvar evropských kostelních bání a buddhistických stůp. Od masivního, korpulentního dole – k štíhlosti, lehkosti až vyvanutí, k pozlacenému vrcholku nahoře. Tvar pyramidy vypovídá o tomtéž.

V homeopatii stojí tato idea vyššího nehmotného, v buddhistické terminologii jemnohmotného, v Hahnemannově duchovního, které je příčinou hrubě hmotných jevů, v samotné podstatě učení. Hahnemann v § 9 a 10 svého Organonu (1. vydání 1810, český Alternativa, 1993) zakládajícího díla oboru, říká, že: „Ve zdra-

vém stavu je člověk ovládán duchovní životní silou...“ „...pouze ono nehmotné, ona podstata oživující hmotný organismus /.../ mu propůjčuje veškeré citění a řídí vykonávání jeho životních funkcí.“

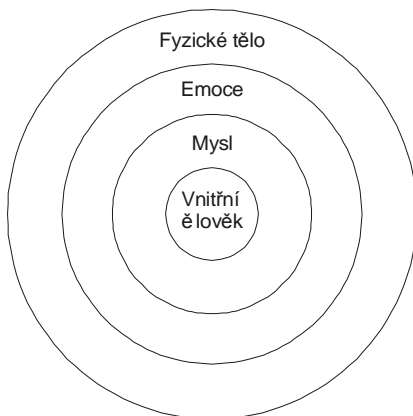
Hahnemann byl mladším současníkem Emanuela Swedenborga (1688 – 1772) a nepochybně se nechal silně inspirovat myšlenkami švédského filosofa. Ten postavil svůj systém na poznacích, nabytých ve stavech vyššího uvědomění, kdy navštívil nadřazené, nebeské světy, diskutoval s anděly a nechal se poučit o tom, jak funguje univerzum, hierarchicky uspořádané od hrubě hmotné sféry až po ty nejsutilnější nebeské – je jich podle něj několik, hierarchicky nadřazených jedna druhé. Líčení nebeských světů z pera Swedenborgova je velmi podobné zprávám meditujících buddhistických mnichů i jogínů, kteří rovněž navštěvovali vyšší jemnohmotné světy či vyšší hladiny reality. Mnoho podobných líčení je v pálijském buddhistickém kánonu, popisujícím příběhy Buddha a jeho žáků.

U Swedenborga vycházejícího z křesťanské tradice (jeho otec byl protestantský biskup a zpovědník švédské královny) se musíme na chvíli zastavit, protože zásadním způsobem ovlivnil nejen vývoj části evropského myšlení na konci 18. a v 19. stol. ale stál také u filosofických kořenů homeopatie i výroby a používání vysoko řaděných, potencovaných substancí.

Jednou z jeho základních myšlenek je, že člověk je multidimenzionální bytost, žijící zároveň jak v hrubě materiální sféře na zemi, tak i, svým myšlením a citěním, ve vyšší sféře, v nebi. Tu vyšší, nebeskou část člověka nazývá vnitřním Člověkem. Nejprve se něco musí přihodit v jemnohmotné sféře nebeské a teprve pak se to projeví v hruběhmotné pozemské sféře, v těle. Tyto sféry jsou pevně propojeny a nižší sféra je trvale, vteřinu od vteřiny, generována tou vyšší. Swedenborg říká, že se nemůže pohnout dokonce „ani chloupek zvířete“, aniž by tato událost neměla kořeny ve vyšší sféře. Příčina jakéhokoliv jevu, věci nebo události je vždy jemnohmotná, vliv se šíří směrem dolů do hruběhmotné sféry. Jemnohmotná nebeská sféra přitom není člověku vnější, ale naopak vnitřní. Cesta vzhůru neznamená ven, ale dovnitř. Obdobně přemýšleli již před tím súfisté a v křesťanské tradici rosenkruciáni, když připodobňovali člověka ke struně, natažené a kmitající mezi nebem a zemí, po níž může vědomí putovat vzhůru k subtilnějším vibracím nebo dolů k nižším hmotným vibracím. K podobnosti o struně se ještě vrátíme.

Ale nyní zpět k Swedenborgovi a zejména k jeho vyznavačům v řadách homeopatů. Mezi nejvýznamnější z nich patřili Američané Constatin Hering a James Tyler Kent. Oba navštěvovali se svými žáky a rodinami pravidelně Swedenborgovskou svatyni jeho Nové církve. Oba jsou autory moderní homeopatické filosofie a metodiky léčby prováděné prostřednictvím vysoko zředěných látek, přičemž vycházeli důsledně ze swedenborgského názoru na uspořádání univerza. Kent říká, že člověka si lze představit jako bod a kolem něj tři soustředné kružnice. Bod je

vnitřní Člověk , Člověk s velkým Č, člověk duchovní, který kolem sebe vytváří v prvním kruhu mysl, v druhém emoce a ve třetím hmotné fyzické orgány. Organizace celého systému se děje z centra. Nemoc znamená narušení organizace vedené z centra. Nemoc, dezorganizace, musí být odstraněna v nehmotném centru a nahrazena znovunastolením organizace. Na nehmotné centrum působí lék v nehmotném zředění.

Je důležité si v této souvislosti uvědomit, že ono centrum není žádnou dokonalou duší, byť se nachází v nebeské (duchovní) úrovni bytí. Může být individuálně i dosti nedokonalé a jeho nedokonalost má být léčena, protože produkuje nemoci v naší hladině vnímání – v naší mysli a fyzickém těle. Připomeňme si, že podle Swedenborga je vyšších (nebeských) hladin řada a jsou podle své dokonalosti řazeny pod sebou. Nejsou od sebe zcela odděleny, ale jedna vyplývá z druhé. Směrem dolů dokonalosti stále ubývá.

Hering již před tím stanovil pravidlo, vyzporované z reakcí lidí na homeopatický lék v nehmotné potenci, a to, že po přesně předepsaném celostně působícím léku se první léčí to, co je nehmotnému centru nejbližší, mysl. Další jsou na řadě emoce a teprve pak se přelévá léčivá vlna i na fyzické orgány, a to opět hierarchizovaně, nejdříve se léčí ty centrální a životně nejdůležitější, jako je např. srdce, které jsou zase v hierarchii nejbližší k onomu individuálnímu duchovnímu centru (které je však proměnné a nikoliv dokonalé).

Amerika byla v 19. století velmi duchovně orientovaná země a většina obyvatel měla silně religiozní citění. Snad je to dáno tradicí – počínaje otci Poutníky na lodi Myflower přes zakladatele USA Washingtona, Jeffersona a Franklina, kteří byli rosenkruciáni i zednáři (pozoruhodné je, že také Hahnemann byl zednář).

Rovněž Swedenborgovo učení se v USA uchytilo víc než kdekoliv jinde. Právě homeopaté, silně ovlivnění Swedenborgem, byli na konci 19. století mnohde rozšíření více než lékaři praktikující běžnou materialistickou medicínu. Bylo tudíž zcela přirozené, že většina amerických homeopatů věřila, v souladu s paragrafem 9 Hahnemannova Organonu, že přesně podaným lékem ve vysoké nehmotné potenci není pozitivně ovlivněn jen stav fyzických orgánů, ale nejdříve jemnohmotné centrum, duchovní střed člověka, a tím konec konců i jeho příští zrození (přechod vědomí) do nebeských světů atd. I když se o tom v lékařských homeopatických knihách moc nemluvalo, byla to samozřejmost, logicky vyplývající z homeopatické filosofie. Homeopatie a používání vysoko zředěných látek, oné „*duchovní síly skrývající se v lécích*“ (Hahnemann), je tudíž ve svých základech *religiozním* systémem. Celostní působení nehmotného léku, zaměřené primárně na nehmotnou hierarchicky nadřazenou, určující sféru člověka, nezahrnuje jen povznesení hmotného těla na vyšší úroveň zdraví. V prvním plánu jde o povznesení vědomí (ducha, duše, myslí – dosadte si podle vlastního přesvědčení) na poněkud vyšší úroveň duchovní, od toho je druhotně odvozeno zlepšení na ní závislé fyzické formy.

Vysoko potencovaná – zředěná, substance působí na nehmotné centrum , onoho vnitřního Člověka, na principu resonance. Když vedle sebe umístíte dvě stejně naladěné ladičky a do jedné z nich udeříte, ta druhá se také rozezvučí. Když vedle sebe umístíte dvě zcela různě naladěné ladičky a do jedné udeříte, ta druhá se ani nezachvěje. V prvním případě vznikla rezonance, v druhém nikoliv. Hledáme lék, který by měl co nejpodobnější naladění, jako má pacient. Ten pak dokáže v nehmotné potenci rozeznít nehmotné pacientovo centrum v jeho vlastní původní (zdravé) melodii. Jiný než podobně (nebo stejně) naladěný to neumí. Jeden homeopatický časopis se dokonce jmenuje Resonance. Pojem rezonance přímo vede k pojmu frekvence. Ladičky musí být naladěny na stejnou frekvenci neboli kmitočet, počet kmitů za vteřinu. Pokud se frekvence liší jen trochu, může být silnějšími opakovanými údery přece jen slabší rezonance druhé ladičky vyvolána. Ta však zazní ve své původní frekvenci, nikoliv ve frekvenci té druhé. Pokud si nejsou frekvence ani podobné, k rezonanci nedojde.

Takže tu máme člověka s jeho individuální frekvencí, frekvencí jeho osobní struny natažené mezi nebem a zemí (spíše mezi více „nebi a zemí“) a hledáme nějakou podobnou frekvenci v přírodě, která by s ním rezonovala, která by byla podobná. Poznáme ji tak, že vyvolává ve zdravých zkušebních osobách určité symptomy, dočasné změny v mentálním a fyzickém těle. My homeopaté ve své praxi zjišťujeme porovnáním pacientova případu s Materii medikou, že symptomy našeho pacienta, čili symptomy produkované jeho nehmotným organizačním systémem, dynamis (Hahnemann), se shodují se symptomy toho určitého a nikoliv jiného léku. Vlastnosti i potíže, které máme léčit, jsou podobné působení toho kterého léku na člově-

ka. To znamená, že lék musí mít podobné frekvenční vlastnosti, jako duchovní dynamis toho kterého člověka, produkující podobné symptomy. Proto je lék schopen, nařazen do jemnohmotné úrovně, vzbudit ve vyšší úrovni, dynamis, tohoto člověka rezonanci a znovu rozeznít v původní harmonii celý pomalu se hroutící a vyhasínající systém. Nemoc, porucha, nikdy nemá lokální původ, ale vždy signalizuje závalu, nedostatečnost v nehmotném organizačním centru. Nemoc, byť vnímaná jako nepatrná a lokální, je vždy poruchou centra a tedy i celku.

Existuje homeopatické repertorium, tabulkový abecední seznam symptomů, nemocí, potíží a lidských vlastností a ke každé takové rubrice – symptomu (jsou jich desítky tisíc) je přiřazen soupis léků, vykazujících takovou vlastnost, léků způsobujících ten který symptom. To nám pomáhá nalézt mezi stovkami popisů léků v materii medicie jeden pravý, nejpodobnější. Ten má pak šanci rezonovat v homeopatickém zředění s vyššími jemnohmotnými polohami naší struny – pacienta. Vedle představy struny, doporučované rosenkruciány a súfisty, bych spíše navrhl představu kyvadla, upevněného někde nahoře v těch nejjemnějších sférách a volně kmitajícího dole, přičemž ten nejsubtilnější impuls nahoře způsobí velkou změnu rozkmitu kyvadla dole, v hruběhmotné sféře. Nebo můžeme použít přirovnání k elektronovému paprsku v televizní obrazovce, jehož nepatrné vychýlení blízko emitujícího zdroje se projeví velkou změnou o dvacet centimetrů dále na stínítku obrazovky. Příčina čehokoliv, co se děje v systému (organismu) je prvotně v jemnohmotné sféře, odkud se vše šíří směrem dolů.

4. Více o vibracích

Vše jsou vibrace. Říká to moderní kvantová fyzika stejně jako vlnová fyzikální teorie a v době televizorů je to každému naprosto pochopitelná myšlenka. I ty nejromantičtější nebo nejdivočejší a neinteligentnější (nejhloupější) televizní příběhy, ty nejpobláznější televizní krásky a nejsympatičtější politikové – jsou v televizním přístroji jen vibrace, vlnění, elektrické kmity, efekt elektronového paprsku na stínítku obrazovky. A v reálu? Zase vibrace světla vnímané okem, vibrace zvuku vnímané uchem, vibrace tlaku vnímané hmatem...Současná věda dospívá ve shodě s taoismem k názoru, že je veškerá realita tvořena vibracemi, oscilacemi. Oscilacemi čeho? O tom se někdy vedou spory. Zda subatomových částic, éteru, časoprostoru, jin a jang? V konečném důsledku asi oscilace vědomí či přesněji mysli – jak o tom hovoří po tisíciletí buddhisté. Ti v učení Abhidhamma popisují, že se veškerá realita skládá z oddělených úseků, z myšlenkových okamžiků, které byly rozpoznány lupou soustředěné meditace. Těch okamžiků může být v jedné vteřině třeba několik bilionů a mezi nimi je malá mezera – nic. Připomíná to okénka na filmovém pásu. Jakási kvanta mysli. Realita se skládá z frekvencí mysli.

Že je to subjektivismus? Že je to naopak? Že svět není vytvořen myslí, ale je na nás nezávislá entita? Tato myšlenka objektivního světa, vlastní tzv. karteziánské (dnes převažující) vědě, vznikla z čistě religiozního předpokladu, který si stanovil v 17. stol. René Descartes a před ním již i jiní, že totiž svět byl kdysi stvořen objektivním Bohem a proto musí být také zcela objektivním a nezávislým na pozorovateli. Vychází z naprosto nepochopitelného názoru, že pozorovatel, zvaný „vědec“, není aktivní součástí tohoto pozorovaného světa, a proto jej může nezaujatě hodnotit. Ve skutečnosti, když se nad tím opravdu poctivě zamyslíme, ještě nikdy nikdo neprokázal, že existuje něco mimo mysl. Stejně jako se dosud neprokázalo, že existuje nějaká „objektivní mysl“.

Dokonce i současní fyzikové dospívají k názoru, že pozorující subjekt je součástí pozorovaného procesu, nikoliv jakýmsi „objektivním pozorovatelem“. Např. v teorii „superstrun“. Tato teorie také říká, že hmotné částice jsou jakési kmitající ministruny – neníliž to zajímavá terminologická shoda s rosenkruciány a súfisty? A tak se vše vrací ke staré pravdě buddhistů, taoistů i jiných, že vše je v myslí. A ve vědomí, které je ovšem součástí myslí. Mysl samozřejmě má i nevědomé obsahy (viz Freud, Jung atp.), o nichž se však dovíme jen tak, že se přece jen nějak dostanou do vědomí. Jediná skutečná a upřímná i nevyvratitelná pravda o tak zvané realitě je ta, že co není ve vědomí, o tom se nedá říci dokonce ani to, že to není. Jakmile bychom o něčem řekli že „to“ není, už je „to“ ve vědomí nebo alespoň v podvědomí. Chybou ovšem je říkat, že je něco „jen“ v myslí, „jen“ ve vědomí. Protože mysl je obrovská a neohraničená. Její součástí jsou i všechny tak zvané „přírodní zákony“ současné vědy. Obsahuje všechny potenciální možnosti a může se individuálně upínat k čemukoliv, v závislosti na panující „lásce“ (jak říká Swedenborg) nebo na panující „touze“ jak říká Buddha.

Podle buddhistů je svět stvořen myslí a sestává z myšlenkových okamžiků. Neboli z vibrací či frekvencí vědomí. Řekli to dva a půl tisíce let před tím, než to zjistili naši vědci, zúžili to jen na hmotu, jeden z projevů myslí¹ a začali tomu říkat kvantová fyzika.

Zdá se také na základě toho, co řekli na toto téma vysoce vyspělí jedinci, že čím výše se vědomí jedince dostává, čím výše upíná svou pozornost, tím jemnější jsou vibrace, a tím více se stírá rozdíl mezi individuálním a obecným. V nejvyšších sférách existuje jakási oblast *společné myslí* i vědomí. Je to tam, kde dosahují vibrace nejvyšších frekvencí. Pocit individuality a oddělenosti od ostatních roste směrem dolů k nižším hruběhmotným polohám, charakterizovaným poklesem frekvence. Čím výše se pozornost upíná, tím spíše je individuální vědomí schopné splynout

¹*Našeho citění a vnímání – viz Pět skupin ulpívání – pañcakhadhá – buddhistického pálijského kánonu)*

s vědomím „ostatních“, s univerzem, tím méně je individuální. V konečném důsledku je silný pocit individuality, oddělenosti a egoismu, spojených s velkým utrpením, bojem, zvýšenou nejistotou atp. vlastností těch nejnižších poloh.

Nemoc a utrpení vzniká a posiluje tehdy, když se naše pozornost, vědomí a s ním i organismus na něm plně závislý, propadá do nižších frekvenčních poloh. Lidské tělo, vytvořené na základě vysokých frekvenčních vzorů v jemnohmotné sféře, ztrácí podporu a výživu těchto vysokých frekvencí, je od nich odtrženo a upadá do nižších poloh, do entropie, ztrácí se koordinace funkcí a orgánů. Buňky se mohou například nekoordinovaně množit, čemuž říkáme rakovina. Imunitní systém začíná nekoordinovaně bojovat sám proti sobě autoimunitními poruchami, např. ekzémy, astmatem atp. Na mentální úrovni je průvodcem takového procesu úzkost, neboli vědomí, že mysl i tělo ztrácí svou výživu shora, vzdaluje se svému ideálu, frekvenčnímu vzoru sídlícímu nahoře, ztrácí s ním kontakt a začíná podléhat zániku. Z etického hlediska vzniká při tomto procesu směrem dolů posun k egoismu, zaměření na vlastní potíže a touhy, obviňování jiných, nepřijemný až děsivý pocit oddělení od ostatních – ale hlavně od vyšší frekvenční sféry, kde jsme si všichni mnohem blíže.

Z hlediska člověka a jeho prožívání i jeho zdraví může hodně záležet na tom, k jakým frekvencím své vědomí, svou pozornost upíná. S pozorností upřenou na účinnou lásku (Swedenborg i Buddha), soucit, nebo na Boha, který pro nás symbolizuje tyto vlastnosti, se může zvýšit i celková frekvence organismu (podružných, odvozených frekvencí). Odtud plynou „záhadná“ vyléčení pomocí meditace, autosugesce atp.

Frekvenci vědomí i organismu lze zvýšit také potencovanou vysoko zředěnou substancí, která je frekvenčně blízká danému organismu, takže je schopen s ní na své jemnohmotné úrovni rezonovat a znovu zaznít v původní čili zdravé frekvenci.

Frekvenční hierarchii odpovídá v těle systém čaker, jakýchsi energetických vírů v těle, které popisuje stará indická filosofie. Těchto sedm energetických center má vztah k různým vibračním rovinám života. Nejnižší čakra symbolizuje vztah k hmotě, k zemi, k nejnižším frekvencím, ve vztahu k lidem má pak symboliku peněz. Druhá nejnižší čakra je sexuální sféra. Čakra solar plexus má silný vztah ke společenskému úspěchu v běžných vztazích. Srdeční čakra vyjadřuje lásku, krční čakra komunikaci, čakra mezi obočím se vztahuje k vyšším polohám myslí a čakra umístěná nad temenem hlavy nás spojuje s nejvyššími spirituálními polohami, odkud do nás proudí vyšší organizační frekvence z jemnohmotné sféry. Některé čakry se mohou uzavírat, jiné jsou naopak aktivní a lidé na ně soustředí svou pozornost a podle toho se v životě projevují na mentální i fyzické úrovni. V poslední době většina lidí upíná svou pozornost na ty nejnižší energetické hladiny, silně podporována například médií, reklamou či programy politických stran.

Všechny tyto společenské projevy působí téměř výhradně na úrovni nejnižších čaker, strhují pozornost lidí k nejnižším frekvenčním rovinám existence – věcem, penězům, chemicky upraveným potravinám, egoismu a násilí. Tím je dále snižována celková frekvence organismu a ten upadá snadněji do nemoci. Lidé mají nyní mnohem více chronických, čili nevyлéčitelných, nemocí než kdykoliv dříve. Jsou stále více odtrhováni od vyšší frekvenční sféry, odkud pocházejí. Jin však zákonitě vyvolává reakci Jang a tak se nyní více lidí než kdykoliv dříve snaží najít opět vztah k vysoké frekvenční oblasti. Proto se, navzdory mocným silám destrukce působícím na nízkých frekvencích a strhujícím člověka dolů, tak šíří např. zájem o homeopatii, buddhismus, alternativní léčbu a o spiritualitu. O opětovné navázání osobního vztahu s vyšší kreativní sférou. Někdy se tomuto neorganizovanému hnutí, které se nicméně týká velmi významné části lidí západního světa, říká „nová religiozita“ nebo New Age.

Určitá frekvence je schopna vytvářet zcela určité hmotné struktury či tvary. O tom vypovídají i fyzikální pokusy, které provedl švýcarský filosof Hans Jenny. Na kovovou desku nasypal jemný písek a stejnoměrně jej rozprostřel. Pak desku rozkmital. Určité frekvence způsobily specifické uspořádání písku do obrazců, které se vytvoří právě jen při určité frekvenci. Při změně kmitočtu vzniknou jiné obrazce, odpovídající změněnému kmitočtu.

Z pokusu je zcela zřejmé, že určitá frekvence, kmitočet, je schopna vytvořit určité odpovídající tvary a formy, působí-li v určitém prostředí (v pokusu je tím utvářeným prostředím písek). Analogicky k tomu si snadno představíme, že také lidské tělo se všemi orgány je vytvářeno a udržováno jistými tvůrčími, organizujícími frekvencemi.

Hierarchicky nejvyšší frekvence mají největší kreativní vliv a existují v nadmyslové oblasti. Naše vnější fyzické smysly jsou obráceny do hmotného světa a jsou schopny vnímat na jeho hruběhmotné, nízké frekvenci, na kterou jsou naladěny. Nemohou vnímat (s výjimkou mysli samotné, kterou buddhisté označují za šestý smysl) jemnohmotné, hierarchicky vyšší frekvence. Totéž se týká vědeckých přístrojů.

Jak už bylo naznačeno, v našem světě se zdá být přirozený běžný a zákonitý postupný sestup k nižším frekvencím, k větší oddělenosti, individualitě a egoismu. U někoho ten proces probíhá pomalu, nepozorovatelně, u někoho rychle. Vzpomeňme na biblický příběh vyhnání Adama a Evy z ráje. Symbolizuje sestup z jemnohmotné, eticky vyšší a blaženější sféry vyšší jednoty, kde nebylo co skrývat, do hruběhmotného světa protikladů, osobního strádání a oddělení (osamění). Nemoc je neuspořádanost, vznikající v nižších hladinách nadřazené kreativní sféry. Opačná cesta je možná, ale vždy jen na základě soustředěného úsilí a překonání tendencí působících směrem dolů.

Jak člověk stárne jeho centrální frekvence klesá, což je posíleno intenzitou s jakou vtupuje do nižšího hruběhmotného prostředí, oblastí nízkých myšlenkových frekvencí, strachu, nenávisti, závisti, odporu atp. Vliv původní vnitřní kreativní frekvence na tyto ji obalující přidružené nižší frekvence slábne, nakonec mohou navzájem téměř ztratit kontakt – a to znamená sílící disharmonii, neuspořádanost (např. rakovinu), zánik a smrt těchto nižších odvozených frekvencí, jejichž energie musí být stále napájena z vyšších. Zanikající nižší odvozené fyzické frekvence již příliš poklesly, příliš se vzdálily od centrální, nemohou podle ní dál rezonovat a tím ztratily vibrační energetický zdroj. Proto končí, umírají. Ale právě nižší, smysly vnímatelné frekvence jsou obvykle obecně vnímány jako člověk, či jako individualita. Jedná se však jen o „vnějšího“ nebo „přírodního“ člověka, jak říká Swedenborg. Vyšší a vnitřnější centrální frekvence člověka dále existují, k nim se znovu upne pozornost- vědomí v okamžiku smrti, kdy hruběhmotné frekvence – orgány zanikají vlivem entropie. Tyto centrální vysoké frekvence po čase opět vytvoří v interakci s frekvencemi prostředí nové tělo. Za prostředí lze považovat i rodiče respektive jejich pohlavní buňky. Pokud je centrální frekvence opravdu velmi vysoká (její kmitočet nebyl snížen v průběhu života nebo byl i zvýšen stykem s vysokofrekvenčními stimuly lásky, moudrosti nebo přesným vysoko potencionálním lékem), nové tělo je vytvořeno na vyšší frekvenci, ve vyšším (nebeském) světě, kde panuje nižší míra utrpení, menší iluze individuality, více lásky a spojení s ostatními, více klidu a tolerance. Pokud však byla centrální frekvence člověka silně ovlivněna a tedy výrazně snížena nízkými frekvencemi nenávisti, touhy po ublížení jiným a podobně, může nové tělo vzniknout ve světě nižším, plném nízkých vibrací, produkujících vyšší míru utrpení a nejistoty, než tomu bylo v jeho předchozím zrození.

A tak se nám může jevit celý svět interakcí, vnímaných jako etické, religiozní, objektivní nebo subjektivní také jen jako neosobní svět vibrací. Buddha kdysi odhalil, že jsou to v samotném základě neosobní vibrace mysli. Také hmota, substance, je produktem propojení smyslové sféry s myslí, je součástí sféry mysli, která zahrnuje vše a je příčinou všeho. Starý princip, známý všem idealistickým filosofickým systémům – prvotnost mysli před hmotou. Hmota je vibrací a je také produktem mysli. Oddělením od světa vibrací a tedy i mysli ustává svět a tím také utrpení, je to pro nás nepředstavitelný stav nirvány, stav ani existence, ani neexistence, stav poznání všeho. V buddhistické filosofii stav absolutního zdraví.

Kauzální vazby mezi jevy, osobami, událostmi atp. nejsou horizontální, jak to vidí současná věda a prostý přírodní rozum upínající se jen k nízkým frekvencím hmoty, ale vertikální, hierarchické, jevy i osoby se navzájem stýkají ve vyšší, duchovní, vyšší vibrační, jemnohmotné sféře. Jestliže Hanhнемann říká, že příčina zdraví a nemoci je ve vyšší, duchovní sféře, myslí tím právě toto. Nákaza se nešíří

bacilem (virem atp.), ale disonanci a disharmonií ve vyšší sféře. Bacil je tvor, spokojeně parazitující na produktech chorobné disonance (toxinech, výpotcích atp.) a na disonanci oslabených tkáních. Vysoko zředěný a s nehmotnou kreativní frekvencí rezonující lék nastolí opět řád a harmonii a „choroboploďné“ mikroorganismy odcházejí, protože již nenacházejí vhodnou půdu pro svou existenci. Jakákoliv chronická nemoc, počínaje sennou rýmou a konče těžkým srdečním onemocněním nebo šílenstvím znamená, že organismus je v různé míře odtržen od působení vysokofrekvenčního jemnohmotného (v terminologii materialistů nehmotného) organizačního vibračního vzoru, vnitřního Člověka (Swdenborg, Kent), vyživujícího či vlastně trvale vteřinu po vteřině vytvářejícího individuální hmotné tělo.

Shrnutí:

- Univerzum je postaveno na vztazích, daných frekvencí a rezonancí.
- Velmi vysoké (mnohem vyšší než nejvyšší hmotnými přístroji detekovatelné) spirituální či jemnohmotné frekvence jsou původcem jak nižších myšlenkových tak ještě nižších hmotných frekvencí.
- Velmi vysoké spirituální frekvence mají tudíž kreativní charakter.
- Organismus je neustále odvozován a vyživován z jemné vysokofrekvenční kreativní sféry.
- Poklesne-li vlivem interakce s prostředím, zejména však vlivem stresu, ať již psychologického, sociálního, ekologického či jiného, nebo jen pouhým postupem času frekvence organismu, a tím dojde k onemocnění, je možné tuto frekvenci zvýšit rezonancí s podobně frekvenčně laděnou substancí, pokud byla potencováním (homeopatickým ředěním) povýšena do vysokofrekvenční jemnohmotné kreativní sféry. Porucha zdraví (byť lokální) se vždy týká jemnohmotné oblasti člověka a je z ní generována.
- Léčivá substance je ředěním vodou povýšena do vyšší frekvenční jemnohmotné sféry, čím více je ředěna, tím vyšší frekvenční sféry dosahuje.
- Prvořadým cílem homeopata je nalézt substanci, rezonující s kreativní frekvencí daného jedince a tu mu pak podat v homeopaticky ředěné formě. Tím se celý organismus dostane na vyšší frekvenci a do vyššího stavu uspořádanosti, zdraví. Více pak rezonuje s nejvyššími kreativními frekvencemi, nesoucími jakýsi ideální model či strukturu člověka (Swedenborg a Kent píší Člověka).
- Čím více klesá frekvence jedince směrem od nejvyšších kreativních frekvencí (NKF), tím více se zvětšuje utrpení a chronická náchylnost k nemocem.
- Čím více klesá frekvence jedince směrem od NKF, tím více klesá schopnost organismu podržet svou původní strukturu. Ta se s poklesem centrální frekvence začíná rozpadat, měnit v jinou, méně organizovanou, odpovídající své nižší frekvenci.

- Každá frekvence vytváří v určitém prostředí zcela určité struktury. Je proto možné, že pokles frekvence způsobí nejen nemoci, neboli chyby či zmatek v původní struktuře myšlení a orgánů, ale možná (po smrti) i znovuzrození v nižším frekvenčním stavu, jemuž odpovídají např. zvířecí struktury těla a mysli. Nižší frekvenční stavy přinášejí stavy zvýšeného trpení, nejistoty a turbulence.
- Existence ve vyšších frekvenčních stavech, než v jakých se manifestuje náš svět, se nazývá nebeská. Jsou frekvenční hladiny, nazývané v terminologii různých náboženství „nebe“. Podle buddhistů, Swedenborga, jógy, kabaly, islámu i dalších systémů je jich několik, hierarchicky uspořádaných „nad sebou“. Jedno vyplývá z druhého, nižší z vyššího. Mohli bychom dodat: některá jsou vyšší a některá nižší podle výšky kmitočtu svých frekvenčních stavů.
- Při smrti člověka se oddělí nízké hmotné frekvence těla od vědomí člověka, sídlícího ve vyšších frekvenčních hladinách. Tím hmotné frekvence zanikají a hmotná struktura se začne rozpadat. Tomu například odpovídají zážitky blízké smrti (NDE – near death experience), nastávající v klinické smrti, neboli v první fázi umírání. Pokud se podařilo umírající zachránit, referovali pak o svých zážitcích, při nichž mohli pozorovat své mrtvé oddělené tělo zdálky, jejich vědomí již nebylo na tělo vázané, cítili lehkost a úlevu, procházeli velmi rychle jakýmsi filmem svého života, a to zpětně – tedy procházeli frekvenčními stavy mysli, které prodělali od narození, ap. V renomovaném lékařském časopise Lancet vyšla v č. 359 z prosince 2001 statistická studie holandského lékaře Pim van Lomela o tom, že „45% dospělých a více než 85% dětí, prošlých život ohrožující nemocí, mělo NDE“. Převažující počet dospělých, kteří NDE neměli, vysvětluje tím, že na ně zapomněli. Takže i podle současné lékařské vědy vysoké procento lidí prodávajících proces prvního stadia umírání prožilo i popsalo zážitky spojené s oddělením vyšších frekvencí mysli od hmotného těla. Uvedená studie dokazuje (i když to netvrdí), že člověk je vícedimenzionální bytost, existující zároveň v různých hierarchicky spojených (frekvenčních) hladinách. Článek mezi jiným říká: „Nic neukazuje na to, že tyto zážitky nadcházející po zástavě srdce, byly způsobeny psychologickými, neurofyzilogickými nebo fyziologickými faktory.“

Je nutno si při těchto úvahách stále uvědomovat, že všichni lidé, kteří dosáhli vysokých spirituálních vhladů, mluvili řečí své doby – a to jen proto, aby jim ostatní mohli porozumět. Lidská řeč je symbolický nástroj, vycházející z výrazů platných pro běžnou životní zkušenost. Když fyzik hovoří o „poli“ nemyslí tím pole brambor nebo pšenice, ale něco jiného. Když mluvíme o vibraci, představujeme si obyčejnou kovovou chvějící se ladičku, případně jakousi nakreslenou sinusoidu. Životní zkušenost lidí se ale mění a terminologie a technika zastarává. Takže

je docela dobře možné také říci: vibrace či frekvence jsou asi tím nejlepším modelem (nebo snad metaforou?) pro současníka, jak uvedené jevy týkající se působení potenci zředěných substancí na vysoké sféry člověka a odvozeně na jeho nižší sféry pochopit. Nicméně je možné lék užít v souladu s vyzorovanými principy a zákonitostmi léčby a nesnažit se pochopit vůbec nic – protože to ani není podstatné. Vyhnete se tím terminologickým a ideovým, ne-li přímo náboženským, sporům. Buddha dává nádherné podobenství: Muž je na bojišti zasažen jedovatým šípem, povolají lékaře, aby šíp odstranil. Zraněný však žádá, aby dříve, než odstraní šíp, mu řekli, kdo jej vystřelil, na jakou vzdálenost, kdo byli jeho bratři a sestry... Než se zraněný vše doví, jed pronikne do těla a on zemře. Místo teoretizování je lépe co nejrychleji vytáhnout šíp. Někteří z nás však teorii milují a nemohou bez ní být.

Diagnostický software **KENT**

Počítačový repertorizační program je dnes základem přesného předepisování

Počítačové zpracování pacientových symptomů převyšuje výrazně jakékoliv „ruční“ či „papírové“ postupy rychlostí vyhledání, zpracování a zejména možnostmi analýzy. Počítač nenahradí homeopata, ale dá mu do ruky opravdu kvalitní a přesný nástroj. Kent je skvěle ovladatelný pro ty, kterým počítač k srdci příliš nepřirostl a dává mnoho netušených možností každému, kdo již propadl jeho kouzlu, především však vašim pacientům.

K DISPOZICI TŘI MODULY:

- a) Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materii mediku. Cena 12 000 Kč.
- b) Modul Materia medica** obsahuje další 3 materie mediky od Kenta, Allena a Pulforda, celkem 1800 str. textu. Cena 5 000 Kč.
- c) Modul Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní modul, ale navíc i s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem. Cena modulu Murphy 7000 Kč. Je možné jej snadno připojit k již nainstalovanému programu.

Je možné si vybrat, jakou kombinaci modulů zvolíte, vždy však zároveň se základním modulem.

Program umí vyhledat všechny rubriky se zadaným lékem a vytvořit tak pro vás podrobnou **materii mediku** jakéhokoliv, i málo známého léku. Nalezne v textu jakékoliv slovo – symptom. Dává možnost analyzovat výsledek repertorizace se zvýšením hodnoty „malých“ léků, s posílením výrazných symptomů nebo jen podle malých rubrik. Možnost editace rubrik i léků, přepisování nových rubrik i léků. Klepnutím na odkaz se dostáváte přímo do spřízněné rubriky.

Kent umožňuje vedení kartotéky pacientů s podrobnou dokumentací o jednotlivých případech.

Demoverzi lze získat zdarma na Internetu na adrese <http://www.ecn.cz/alternativa>, nebo objednat na dobříku za 150 Kč. Po dohodě možno osobně vyzkoušet v Alternativě.

HOMEOPATICKÁ LITERATURA

Miranda Castro

Kompletní příručka homeopatické léčby

Pro samoléčbu a rodinnou léčbu chronických i akutních nemocí. Také zkušený homeopat však zde najde mnohé informace o lécích, které ani rozsáhlé materie mediky neobsahují. Navíc ve stručné, kondenzované a přehledné podobě. Vyobrazení homeopatických rostlin. Repertorium. Repertorizační karty. Přesný popis metody praktické léčby i s ukázkami případů. 400 str., 395 Kč

William a Oscar Boericke

Homeopatická materia medica s Repertorium

Jedna z nejpoužívanějších materií medik ve světové homeopatické praxi. Pro rychlou orientaci v případě. Nejrozsáhlejší materie medika v češtině co do počtu popsaných obrazů léků (cca 800). Připojeno příruční třísetstránkové repertorium. Váz., 1000 str., 1290 Kč.

Roger Morrison, M. D.

Klíčové a potvrzující symptomy homeopatické materie mediky

Moderní, přehledný a především v praxi dokonale vyzkoušený obraz dvou set devadesáti důležitých léků. Klíčovými symptomy jsou v homeopatii míněny už od časů Allenových ty symptomy a znaky, které výrazně ukazují na určitý lék v případě, že jsou u pacienta nalezeny. Morrison jde ještě dále a vyznačuje kombinaci dvou symptomů (tzv. „kombinované symptomy“), jejichž společný výskyt u pacienta silně indikuje daný lék. Morrison si všímá jak důležitých a ověřených mentálních charakteristik, tak i všech ostatních od generálií a fyzických symptomů až po klinické indikace, používající běžné názvy nemocí. Jedná se o nejrozšířenější moderní materii mediku v USA. Je používána zejména při rozhovoru s pacientem, ale obsahuje i údaje k hlubokému studiu.

Váz., 580 str., 750 Kč.

Philip M. Bailey, M. D.

Carcinosinum

Kniha světově proslulého australského homeopata dává úplný popis tohoto moderního a dnes velmi často indikovaného konstitučního léku (či miasmatického léku), jehož celostní obraz byl odhalen teprve v posledních desetiletích a zejména v posledních letech. Velmi podrobný popis mentálních, generálních i patologických rysů a symptomů je doplněn dvaceti šesti barevnými fotografiemi tváří, dokumentujícími typický vzhled tohoto konstitučního typu. Jsou zde také tabulky srovnávací charakteristické symptomy Carcinosinu s dalšími léky, s nimiž je často nesprávně zaměňován.

Váz., 136 str. + barevná obr. příloha, 260 Kč.

Objednávky a informace: Alternativa s.r.o., E. Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel/fax: 57922331, e-mail: alterkol@post.cz, www.ecn.cz/alternativa
